

FFB-1/2010.
(FFB-1/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Fenntartható fejlődés bizottságának**
2010. május 28-án, pénteken, 9 óra 03 perckor
az Országház főemelet 40. számú tanácstermében
megtartott üléséről

---

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki megnyitó	5
A határozatképeség megállapítása	5
A napirend elfogadása	5
A bizottság megalakulása	5
Dr. Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása	15
<i>Dr. Fazekas Sándor expozéja</i>	<i>15</i>
<i>Kérdések</i>	<i>24</i>
<i>Dr. Fazekas Sándor miniszterjelölt válaszai</i>	<i>37</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>44</i>

Napirendi javaslat

1. A bizottság megalakulása
2. Dr. Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Jávor Benedek** (LMP), a bizottság elnöke

Baracscai József (MSZP), a bizottság alelnöke
Dr. Nagy Andor (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Aradszki András (KDNP)
Dr. Bácskai János (Fidesz)
Bányai Gábor (Fidesz)
Bartos Mónika (Fidesz)
Bodó Imre (Fidesz)
Bödecs Barna (Jobbik)
Fejér Andor (Fidesz)
Fülöp István (Fidesz)
Dr. Józsa István (MSZP)
Kepli Lajos (Jobbik)
Koncz Ferenc (Fidesz)
Schmidt Csaba (Fidesz)
Sebestyén László (Fidesz)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Józsa István (MSZP) távozása után Baracscai Józsefnek (MSZP)
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz) távozása után dr. Nagy Andornak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Szalóki Gyula parlamenti főtanácsadó
Széles Zsuzsanna főelőadó

Meghívottak részéről

Hozzászóló

Dr. Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszterjelölt

Megjelentek

Dr. Illés Zoltán
Dr. Ángyán József

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 03 perc)

Elnöki megnyitó

JÁVOR BENEDEK (LMP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Azt gondolom, hogy kezdjük talán el az ülést.

Tisztelettel köszöntöm a fenntartható fejlődés bizottság valamennyi tagját. Reméljük, hogy még Tóbiás képviselő úr is talán meg tud érkezni az ülés közben. Tisztelettel köszöntöm valamennyi megjelent vendégünket, az Országgyűlési Biztosok Hivatalának képviselőit, a környezetvédelmi minisztérium munkatársait, a civil szervezetek képviselőit.

A mai alkalommal egyrészt az Országgyűlés Fenntartható fejlődés bizottságának alakuló ülését tartjuk, a bizottság megalakulását, majd ezt követően 10 órától a megbízott, kijelölt vidékfejlesztési miniszter úr meghallgatására kerítünk sort. Én azt gondolom, hogy nagyon izgalmas ülésnek nézünk elébe.

A határozatkéesség megállapítása

Elsőként a határozatkéesség megállapítására kerül sor. Ha jól számolom, akkor a 18 tagból 17 tag személyesen megjelent, tehát megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Egyúttal bejelentem, hogy az Országgyűlés 2010. május 14-i határozata értelmében az Országgyűlés Fenntartható fejlődés bizottsága megalakult.

A napirend elfogadása

Szeretném kérni ezt követően, hogy az előzetesen kiküldött napirendet a bizottság fogadja el. Remélem, ez mindenkire eljutott.

Kérem, hogy aki a napirendet elfogadhatónak tartja, az kézfelemeléssel jelezze az egyetértését! *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* Ellenszavazat? *(Senki sem jelentkezik.)*

Megállapíthatjuk, hogy egyhangúlag a jelenlévők elfogadták a mai napirendet.

A bizottság megalakulása

Mielőtt a további munkába belevágnánk, a későbbi együttműködés megkönnyítése érdekében talán érdemes lenne egy nagyon rövid bemutatkozó kört megtartani, ahol minden tag, tényleg csak három mondatban, elmondja, hogy milyen elképzelésekkel és milyen háttérrel érkezett ebbe a bizottságba. Az idő rövidegére való tekintettel sajnos erre nagyon sok időnk nem lesz, de talán egy első ismerkedésnek ez megteszi, és később a munka során jobban össze tudunk csiszolódni, és jobban meg tudjuk egymást ismerni.

Talán az egyszerűség kedvéért elkezdéném ezt a bemutatkozó kört. Én Jávor Benedek vagyok. Az a megtiszteltetés ért, hogy az Országgyűlés Fenntartható fejlődés bizottságának az elnökeként tevékenykedhetek az elkövetkezendőkben. A Lehet Más a Politika párt jelöltjeként kerültem be a parlamentbe.

Eredetileg biológus végzettséggel, az elmúlt több mint tíz évben folyamatosan a környezetvédelem területén dolgoztam, civil szervezetek, illetve a felsőoktatás... *(Dr. Józsa István: Elnézést, pont a kulcsszót, hogy milyen végzettsége van, nem értettem.)* Biológus végzettségem van, és részben civil szervezetekben, részben pedig a felsőoktatásban környezetvédelmi tevékenységet folytattam. Köszönöm szépen.

Nem tudom, talán azt lehetne, hogy először az alelnök urak mutatkoznak be, és utána kezdjük talán a kormánypárti oldalról, majd az ellenzéki oldalról a bemutatkozást.

Megadom akkor a szót Turi-Kovács Béla alelnök úrnak.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm szépen. '35-ben születtem Endrődön, tehát több rendszert keresztüléltem, ennek megfelelően úgy gondolom, hogy nagyon nehéz megmondani, hogy tulajdonképpen mi mindenben mentem át egy életen keresztül.

A pályám nagy részében kezdetben úszómester – '56 után, miután ki voltam tiltva az egyetemről –, majd ügyvéd voltam, és '98 óta vagyok országgyűlési képviselő. A kezdetektől a környezetvédelmi bizottságban, valamint korábban az alkotmányügyi bizottságban dolgoztam, különböző helyzetekben.

Voltaképpen talán annyit illik még elmondani magamról, hogy nős vagyok, van egy gyermekem, és ezen kívül, úgy gondolom, más különösebb értékekről nem tudok beszámolni. Nagyjából ennyi.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nagy Andor alelnök úr.

DR. NAGY ANDOR (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. 2004 óta vagyok ennek a bizottságnak a tagja. Korábban is voltam alelnöke, illetve majdnem egy évig a bizottság elnöke.

Én jogász végzettségű vagyok, és az egyetem során kezdtem el környezetvédelemmel foglalkozni. Az egyik dolgozatomat a környezetvédelmi jog szerepéről írtam, az akkori tanáromat Sólyom Lászlónak hívták, a másik dolgozatomat pedig a zöld mozgalmakról Szabó Mátéhoz. A történelem furcsa dolgokat hozott, belőlem parlamenti képviselő lett, Sólyom Lászlóból köztársasági elnök, Szabó Mátéból pedig ombudsman.

A Fidesz megalakulásakor az én dolgom volt a Duna-mozgalmakkal, a Duna Körrel a kapcsolatot tartani. Aztán én Németországba jártam egyetemre, Berlinben végeztem jogi egyetemet, majd '98 és 2002 között Orbán Viktor miniszterelnök úr kabinetfőnöke lettem.

2004-ben az Egyesült Államokban is tanultam, és onnan hazajöve kerültem be időközi választáson a parlamentbe. Régóta foglalkozom környezetvédelemmel, azt gondolom, hogy ez a jövő. Nagyon szeretem ezt a munkát csinálni, és remélem, még hosszú ideig képes is leszek rá. Igyekszem lelkiismeretem szerint a legtöbbet tenni ezért az ügyért Magyarországon.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Baracskai úr!

BARACSKAI JÓZSEF (MSZP): Köszönöm szépen. Én is köszöntök mindenkit. Baracskai József vagyok, a zöld Zalából jöttem, talán az ország egyik legszebb és legérzékenyebb megyéjéből. Gondolom, más megyék képviselői ezzel vitatkoznának, de van nekünk egy Balaton részünk, van egy Kis-Balatonunk, gyönyörű a vidék.

Végzettségemet tekintve műszaki informatikus vagyok, ez nem éppen a legközelebb áll a környezetvédelemhez, de civil szervezeteken keresztül foglalkoztam a környezettel, és nekem természetes volt egyből, hogy ebbe a bizottságba jelentkezek.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Bányai képviselő úrral folytathatjuk a bemutatkozást.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Bányai Gábornak hívnak, 41 éves vagyok, a második ciklusomat töltöm a parlamentben. Mindeközben a Bács-Kiskun Megyei Közgyűlés elnökeként is dolgozom. Ami az én bizottságbeli munkámat fogja majd inkább jellemezni, az a megyéket érintő minden olyan természetvédelmi és fenntartható fejlődésre tartozó kérdés, ami jelenleg is napi gondokat okoz nemcsak belvíz, árvíz, hanem éppen a homokhátság programja keretén belül is.

Az alapvégzettségem kertészmérnök, valamint növényvédelmi és tápanyag-gazdálkodási szakmérnök, tehát a bőrömon érzem mindig az agrár-környezetgazdálkodást, illetve a magyarországi környezet minden gondját-baját napi szinten tudom és látom. Tehát tudom, hogy amiről fogunk beszélgetni nap mint nap a bizottsági üléseken, az hogyan csapódik le napi életben, tehát ebben tudok akár segíteni is a képviselőtársaimnak, hogy mi a jó, mi a rossz, de ami kiemelten majd érdekel a következő időszakban, az a Duna-Tisza közti homokhátság vízgazdálkodásának, illetve megmentésének az ügye.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Fülöp István képviselő úr!

FÜLÖP ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntök mindenkit. Fülöp István vagyok, eredeti foglalkozásomat tekintve tanár, de 15 éve főállású politikus. Mint politikus találkoztam a környezetvédelemmel, tehát alapszakmám szerint nem voltam járta s a környezetvédelemben. Mint főállású alpolgármester, kezdtem hulladékgazdálkodási társulást szervezni, és elsősorban így a környezetvédelem is számomra regionális probléma volt. Mióta ennek a bizottságnak a tagja vagyok – ez az előző ciklusban történt meg –, azóta már természetesen országos szinten is érdeklődöm ezzel kapcsolatosan. Elsősorban regionális szinten, ahogy említettem egy 89 településből álló hulladékgazdálkodási társulást szerveztem, majd amikor megyei elnök lettem, akkor ez a társulás 240 településsel a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Hulladékgazdálkodási Társulás néven működött, és a hulladékkezelési gondokat hivatott megoldani.

Ezenkívül a térségemet érinti a Vásárhelyi-terv, hiszen a Szamos, a Tisza, a Kraszna ott is folyik a mi vidékünkön, és konkrétan az én választókerületemben a Kraszna-Szamos közti víztározó megépítése van napirenden, ami az előző ciklusban kissé félrecsúszott, és ennek a helyreigazítása szükségeltetik ebben a ciklusban, és szeretnék ezzel kapcsolatosan aktívan tevékenykedni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Koncz képviselő urat illeti a szó.

KONCZ FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen. Nagy szeretettel köszöntök mindenkit. Koncz Ferenc vagyok, eredeti végzettségem matematika-fizika szakos tanár, sőt „kiváló” tanár vagyok, mert kiváltam a tanári társadalomból. 1998-ban voltam először az Országgyűlés környezetvédelmi bizottságának tagja, másfél ciklus van mögöttem környezetvédelmi bizottsági tagként, mert 2004 és 2006 között ismét ennek a bizottságnak voltam a tagja.

Jelenleg a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Közgyűlés alelnöke vagyok, és többek között az ottani területem is a környezetvédelem. Valószínűleg a fizikatanári végzettségem okán is – legalábbis így gondolom – egyrészt a megújuló energiaforrások tartoznak az érdeklődési körömbé, másrészt a lakóhelyem okán a szerencsi választókerület országgyűlési képviselője vagyok, ide tartozik Tokaj is, és itt van nekünk a Bodrog és itt van a Tisza – hasonlóan az előttem szólóhoz –, a Vásárhelyi-terv az a terület, amely nyilván a jövőben véleményem szerint is komoly feladatokat fog adni ennek a bizottságnak.

Elkötelezett környezetvédőnek tartom magam, és első helyen jelentkeztem a környezetvédelmi bizottságba. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Bácskai képviselő úr!

DR. BÁCSKAI JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelettel köszöntöm a bizottság minden tagját és a megjelent vendégeket is. Kémia-fizika tanár szakon végeztem az ELTÉ-n,

a doktori disszertációm témája egy gázérzékelő műszer kifejlesztése volt, amelyből szabadalom is lett. Tízéves fizikai-kémiai tanszéki műszeres oktatás után a versenyszféra következett, környezetvédelmi cégeknél szakértőként és egyéb beosztásban dolgoztam. Ferencváros 12. választókerületében lettem egyéni országgyűlési képviselő, ahol egyébként a környezetvédelemért felelős alpolgármester is vagyok, a hely jellegéből adódóan az Illatos út környéki „rozsdažóna” kiemelt kutatási terület. Egyébként a városi környezetvédelem a másik, amiben már tapasztalatokat szereztem. A természetvédelmi vonzalmam 1976 óta létezik, hiszen azóta aktív kajakosa vagyok a Ráckevei (Soroksári)-Dunaágnak, tehát a bőrömön érzem az ottani vízminőség állapotát, illetve változását, és nagy reményekkel jöttem az elsőként megjelölt környezetvédelmi bizottságba.

Jó munkát kívánok mindenkinek, köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Bartos Mónika képviselő asszonyé a szó.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szeretettel köszöntök mindenkit. Bartos Mónika vagyok, Budapesten élek, és környezetgazdászként végeztem, a Környezet- és Tájgazdálkodási Intézetben, Ángyán József tanár úr, képviselő úr szárnyai alatt.

Május 13-áig Lezsák Sándor alelnök úr titkárságán dolgoztam köztisztviselőként, onnan kerültem ide, a Hajdú-Bihar megyei listán kerültem be. Emellett Sopronban, az Alkalmazott Művészeti Intézetben grafikusokat tanítok környezettudatosságra, környezettudatos tervezésre, és készítem fel őket arra, amire környezetgazdászként a művészeket fel tudom készíteni. Első helyen jelentkeztem ebbe a bizottságba, és remélem, hogy gyümölcsöző lesz a magunk számára és a ránk bízottak számára is ez a bizottsági munka.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Bodó Imre képviselő úr!

BODÓ IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen. Köszöntöm a bizottság tagjait és a meghívott jelenlévőket. Nevem Bodó Imre, 48 éves vagyok, nős, két gyermekem van. Szegedről jöttem, gazdaságtudományt és politikatudományt tanultam, '94 óta a Szeged melletti Tiszasziget községnek első ciklusban alpolgármestere, '98 óta polgármestere vagyok, jelen pillanatban is.

Az előző ciklusban kerültem a parlamentbe, a mezőgazdasági bizottságban dolgoztam, most e bizottság került a következő feladataim közé. Igyekszem a lehető legjobb tudásom szerint végezni a munkámat, már csak azért is, mert Szeged a Tisza, illetve a Maros melletti város, és azt gondolom, hogy a folyóvizeink, illetve az ivóvízkészletünk hatalmas kincs, szerintem ebben tudunk majd közösen együttműködni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Aradszki András képviselő úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Aradszki András vagyok, Pest megye 8. számú választókerületének – Érd, Százhalombatta és Diósd – képviselője. Foglalkozásomat tekintve jogtanácsos vagyok, egy magyar cégnél – MOL Nyrt.-nek hívják –, 1997 óta folyamatosan foglalkozom környezetvédelmi ügyekkel a társaságnál, emellett a pályafutásom során megismertem az energetika, valamint a környezetvédelem jogi hátterét. Ezeket a tapasztalatokat szeretném a bizottságban hasznosítani, figyelemmel a bizottság céljára, illetve elnevezésére.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Fejér képviselő úr.

FEJÉR ANDOR (Fidesz): Jó napot kívánok! Nagy tisztelettel köszöntöm a bizottság valamennyi tagját és a tisztelt érdeklődőket.

Az alapszakmámat tekintve villamosmérnök vagyok, talán ebből adódóan kiemelkedően érdekelnek a megújuló energiák és azoknak a hasznosítása. Az elmúlt években a megyei közgyűlési elnökségből – a Jász-Nagykun-Szolnok megyei közgyűlésnek vagyok az elnöke – adódóan számos projekt előkészítésében, és most már megvalósításában vettem részt. Ezeknek a kérdésköre nekem szívügyem.

A második diplomám okleveles egyetemi turisztikai szakértő, és ebből adódóan a természetvédelmi területek, és a térségemhez nagyon közel lévő Tisza-tó, a Tisza kérdése, kérdésköre, a felszín fölötti, felszín alatti vizek kérdése az, ami érdekel. Talán a 2000-es ciánszennyezés is nagyon komolyan motiválta a közérdeklődést. Nemzetközi projektben veszünk részt a Tisza vízminőség-javító program keretében.

Talán ezeket mérlegelve döntöttem úgy, hogy ha mód és lehetőség adódik, akkor a környezetvédelmi bizottságban szeretném a munkát folytatni. Szerencsére úgy alakult, hogy itt lehetek önök között.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Sebestyén László képviselő úr.

SEBESTYÉN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait és a tisztelt megjelenteket.

54 éves vagyok, gépész végzettségű. 2006-tól Miskolc Megyei Jogú Városában egyéni önkormányzati képviselő vagyok, ott a városüzemeltetési, városfejlesztési bizottságban dolgozom. 30 éve dolgozom civil foglalkozásomat tekintve az Észak-magyarországi Regionális Vízműveknél, mint művezető, üzemvezető, műszaki vezető, üzemigazgató, főmérnök, tehát végigjártam gyakorlatilag a vállalati számlárlétrát.

Az Országgyűlésbe Miskolc 4. számú választókerületéből, Diósgyőrből sikerült bejutnom. Ez az ország egyik legszebb része, ezt tudjuk, de gazdaságilag elég komoly problémák vannak.

A szakmámból, illetve a foglalkozásomból következően azonnal a környezetvédelem volt az egyik olyan dolog, amiről úgy gondoltam, hogy méltóképpen, és viszonylag a felhalmozott szakértelmemet hasznosítva fogom tudni majd képviselni.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Schmidt Csaba képviselő úr.

SCHMIDT CSABA (Fidesz): Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Schmidt Csaba vagyok, az ELTE-n végeztem vegyészdiplomát szerezve, tehát én is alapvetően a szakmámat tekintve közel érzem magam a környezetvédelemhez, így már az egyetemi évek alatt a Fidelitas környezetvédelmi kabinetjének munkájában vettem részt, illetve ennek a munkáját koordináltam. Ezt követően 2002-ben kerültem be Tatabánya Megyei Jogú Város Képviselőtestületébe, és ott is a környezetvédelmet tekintettem az egyik legfontosabb feladatnak, és ott is a környezetvédelmi albizottság munkájában vettem részt. Ezt követően 2006-ban egyéni képviselőjelöltként kerültem be a város képviselőtestületébe, majd később a város alpolgármesternek választott, és többek között a gazdasági területek mellett a környezetvédelem tartozott hozzám a városi feladatok közül.

Tatabánya városában fontosnak tartottuk a környezetvédelmet, hiszen az elmúlt időszakban, illetve az elmúlt rendszerben a város egy nehézipari település volt, amely nagyon sok környezetvédelmi problémát okozott, ennek a megoldása a mai napig sok feladatot jelent számunkra. Ezért fontosnak tartjuk, hogy a fenntartható fejlődés, a klímavédelem irányába lépéseket tegyünk, többek között ezért kezdeményeztük a klímavédelmi településeknek az összefogását, és az ezekben való munkában személyesen is részt vettem, ezért kértem magam az Országgyűlés Fenntartható fejlődés bizottságába is, hogy itt is tudjam segíteni ezeket a célokat.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. És akkor folytassuk az ellenzéki oldalon, Józsa István képviselő úré a szó.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelettel köszöntöm a képviselőtársakat. Én matematikus mérnök vagyok, és a környezetvédelmi bizottságnak 2002 óta tagja. Az energetikai kérdések, klímavédelem, megújuló energiák a fő érdeklődési területem.

Ezen túlmenően születésemtől fogva, mert én Csongrád városában születtem, bennszülött csongrádi vagyok, azt lehet mondani, hogy kisiskolás korom óta a csongrádi vízlépcső elkötelezett híve, támogatója vagyok, és szeretném megélni, hogy még egyszer ez meg is valósul.

Nem tudom, most meddig leszek a környezetvédelmi bizottság tagja, mert nekem az első helyi bizottságom a gazdasági bizottság, ott alelnöknek választottak, de tekintve, hogy a hobbim a madárfigyelés, ha vidékre mennek, akkor nagy szeretettel venném a meghívását a bizottságnak a későbbiekben is.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tóbiás képviselő úr talán egy későbbi alkalommal fog bemutatkozni nekünk. Most Bödecs Barnaé a szó.

BÖDECS BARNA (Jobbik): Bödecs Barnabás vagyok, könyvvizsgálóként dolgozom, közgazdász végzettségű vagyok. A környezetvédelmet tulajdonképpen a rendszerváltás óta csinálom, először a győri Reflex Környezetvédő Egyesületnek voltam tagja, utána 1995 és 2004 között a budapesti Humusz Hulladék Munkaszövetség elnökeként dolgoztam, ekkor a jogalkotási, egyeztetési folyamatokban is rendszeresen részt vettem két kormányzati ciklus alatt, főleg a hulladékgazdálkodási törvény, a termékdíjtörvény, és hasonló hulladékos jogszabályok tekintetében.

2004 után közösségi közlekedéssel kezdtem foglalkozni, először a Magyar Közlekedési Klubnak voltam alelnöke, aztán próbáltuk a nyírvidéki kisvasutat megmenteni, majd pedig a 2006-os vidéki vasútvonal-bezárások ellen küzdöttünk – a Bakonyvasút Szövetség elnöke vagyok –, a Győr–Veszprém vasútvonalat sikerült ebben az időszakban megmentenünk. Ezen túlmenően a városi, elővárosi közösségi közlekedéssel is foglalkozom.

Ebben a bizottságban ezekkel a témákkal szeretnék foglalkozni, a közösségi közlekedés megújulásáért, szerepének növeléséért, hulladékos területen, illetőleg további prioritás számomra a biológiai sokféleség megőrzése, erdővédelem, vizes élőhelyek, tehát ezek a témák állnak hozzám közel.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kepli Lajos képviselő úré a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Üdvözlök mindenkit. Kepli Lajos vagyok, a Jobbik színeiben vagyok itt a bizottságban, bár azt hiszem, ez az a bizottság, ahol a legkevésbé számít, hogy ki melyik pártból jött.

2003 óta, a párt megalakulása óta a környezetvédelmi szakmai kabinet vezetője vagyok. Egyébként végzettségem szerint környezetmérnöki egyetemi végzettséggel rendelkezem. Jelenleg negyedéves joghallgató vagyok a pécsi egyetemen, levelező szakon. Környezetvédelmi szakjogásznak készülök, majd egyszer ilyen végzettséget szeretnék szerezni.

Balatonalmádiból érkeztem, eszerint a Balaton az egyik szívügyem, a Balaton védelme. Egyébként pedig a környezetmérnöki végzettségem megszerzése óta a versenyszférában dolgozom, illetve először az államigazgatásban, a Közép-dunántúli Környezetvédelmi Felügyelőségénél kezdtem, majd pedig a versenyszférába kerültem, ahol gyakorlatilag az elmúlt hét-nyolc évben több száz céget képviseltem különböző környezetvédelmi hatósági eljárásokban.

A reményem pedig ahhoz fűződik a bizottság munkájával kapcsolatban, hogy ez lesz az egyik leghatékonyabb bizottság, hiszen itt pártállástól függetlenül szerintem mindenkinek egy a célja.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen a bemutatkozásokat. Én úgy látom, hogy egy nagyon erős, jó bizottság állt itt össze, és különösen erős a vízgazdálkodás, a vízügyek iránt érdeklődők jelenléte, úgyhogy biztos vagyok benne, hogy az elkövetkezendő időszakban itt komoly munka fog folyni ezen a területen, ide értve a Vásárhelyi-tervet is.

Most a napirend szerint néhány bejelentéssel szeretnék élni. Mindenekelőtt az asztalon mindenki előtt néhány dokumentumot találnak. Egyrészt a környezetvédelmi bizottság 2006 és 2010. évi tevékenységéről készített összeállításnak a kézirata van ebben a csomagban, a Nemzeti Fenntartható Fejlődés Tanácsnak a Jövőkereső című kiadványából is kapott minden bizottsági tag egy példányt, az országgyűlési könyvtár által összeállított anyag a miniszterjelölt háttéréről.

Van egy mintaügyrend a bizottság működéséről, melyet az Országgyűlés főtitkársága készített, valószínűleg készítenünk kell majd egy ügyrendet, és ennek az alapjául szolgálhat ez az anyag. Találnak egy adatlapot, amely a bizottsági tagok elérhetőségét tartalmazza, erre a titkárságnak van szüksége, hogy tudjuk tartani a kapcsolatot a bizottság tagjaival, illetve van egy titoktartási nyilatkozat is, erre azért van szükség, hogy az esetleges zárt üléseken elhangzottakkal kapcsolatban ne kelljen minden egyes alkalommal külön titoktartási nyilatkozatot kitölteni. Végezetül a Levegő Munkacsoport elnöke, Lukács András kért meg arra, hogy kapjanak lehetőséget egy levél eljuttatására minden bizottsági tag számára, ezt is az asztalon találják.

Technikai információ, hogy akik korábban már dolgoztak a bizottságban, azokat ne érje meglepetésként, hogy a bizottság helye megváltozott, az eddigi V. emeleti szobák helyett az I. emeletet kapott helyet a fenntartható fejlődés bizottsága. Tehát a Képviselői Irodaházban az I. emelet 109. szoba a bizottságé, és ugyancsak az I. emeleten – átellenben, a dunai fronton – alakítottuk ki a II. tárgyalóban a bizottsági tárgyalót, tehát általában ott fogjuk tartani az bizottsági üléseket. Természetesen esetenként sor kerülhet más tárgyalótermek használatára is, ha nagyobb az érdeklődés, nem férünk el ott, akkor akár itt, az Országházban, akár a Képviselői Irodaház más tárgyalótermei szoba jöhetnek.

A bizottságnak van egy honlapja, ami az Országgyűlés honlapján belül elérhető, most a változások átvezetése zajlik, tehát ez kialakítás alatt áll, de reméljük, rövidesen ez is működőképes lesz.

A bizottság munkatársai: dr. Szalóki Gyula főtanácsadó, illetve Széles Zsuzsanna főelőadó, ők segítik a bizottság munkáját, bármilyen kérdéssel, nehézséggel bátran forduljanak hozzájuk.

A bizottság munkájának elindítása érdekében van néhány dolog, amin érdemes elgondolkodni. Ezekről nyilvánvalóan a mai ülésen nem fogunk tudni határozatot hozni, de érdemes felkészülni. Egyrészt, már említettem az ügyrendminta kapcsán, hogy érdemes egy ügyrendet elfogadnia a bizottságnak, amennyiben nem a Házsabály alapján akarunk működni. Erre a mintát elkészítettük, azt kérem, hogy ha ezzel kapcsolatban van észrevétel, kiegészítés, kritika, akkor azt juttassák el mihamarabb a titkárságra, és ezek alapján alakítjuk ki a végleges ügyrendi javaslatot, amit aztán a bizottság elé tudunk terjeszteni.

A következő fontos pont, hogy a bizottság albizottságokat alakít, illetve alakíthat. Egy kötelezően felállítandó albizottság van, ez az ellenőrző albizottság, a törvények végrehajtását, társadalmi-gazdasági hatásait figyelemmel kísérő albizottság. Ennek létrehozatala kötelezettsége a bizottságnak, az előzetes javaslatunk az, hogy 6 főből álljon ez az albizottság, amelyből 4 fő kormánypárti és 2 fő ellenzéki tag. Azt gondolom, az albizottság pontos összetételét tárgyalások eredményeképpen tudjuk kialakítani. Jó lenne az elkövetkezendő elindítani az albizottság munkáját is.

Felmerül további albizottságok alakításának a gondolata. Nagy Andor alelnök úr javasolta, hogy jöjjön létre egy, az elmúlt 8 év kormányzati visszaéléseit vizsgáló albizottság. Ez egy javaslat az alelnöki úr részéről, amit nyilvánvalóan a bizottság elé terjesztünk, és erről szavaznia kell majd a bizottságnak. Erre talán a következő ülésen tudunk sort keríteni, majd erről érdemes talán egy beszélgetést nyitni.

Ugyancsak javaslatként érkezett, hogy korábban jellemzően a mezőgazdasági bizottságon belül alakították ki az erdészeti albizottságot; a mezőgazdasági bizottsággal folytatott tárgyalások során felmerült az a gondolat, hogy kicsit változtassunk ezen a szokáson, olyan módon, hogy a fenntartható fejlődés bizottsága is alakítson egy erdészeti albizottságot, és a két albizottság aztán a későbbiekben szoros együttműködésben tud dolgozni. A pontos javaslat – ami szintén Nagy Andor alelnök úrtól érkezett –, hogy mindkét bizottságban 6-6 fővel jöjjön létre az albizottság, és az albizottságok a későbbiekben a kár közös, együttes ülések keretében tudja folytatni a munkát. Beszéltem ez ügyben Font Sándor elnök úrral; a mezőgazdasági bizottság abszolút nyitott erre a struktúrára, azt gondolom, hogy ez alkalmas lehet arra, hogy az erdővel kapcsolatos kétféle szempont, álláspont együttesen tudjon megjelenni a bizottsági munka során. Tehát úgy a természetvédelmi, természetmegőrzési szempont, mint a természetesen szintén figyelembe veendő gazdasági, erdészeti szempontok. Ezekről az albizottságokról a következő üléseken fogunk dönteni, írásbeli előterjesztések alapján.

Egy következő fontos dolog: szükségesnek látszik, hogy a bizottság készítsen egy munkaprogramot. Általában ülésszakokra készülnek ezek a munkaprogramok, de azt gondolom, hogy a hátralévő körülbelül másfél hónapos időszakra önálló munkaprogramot talán nem érdemes készíteni, hanem egy év végéig tartó munkaprogrammal szeretnénk előállni. Ezt rövid időn belül írásban elkészítjük és előterjesztjük, és természetesen aztán, ha az előterjesztéshez bármilyen észrevétel, javaslat van, azt örömmel látjuk. Elég sok olyan hozott ügy van, ami az előző bizottságból maradt ránk, ezt a munkát el kell végezni, természetesen lesznek a törvényalkotással kötelezően elvégzendő feladataink is, de ezeket ki lehet egészíteni további tevékenységekkel.

Talán itt engedjék meg, hogy nagyon röviden beszéljek arról, hogy nekem személy szerint milyen elképzeléseim vannak a bizottsággal kapcsolatban. Amellett, hogy el kell végezni a kötelező penzumot, tehát amiért a bizottság létrejött és dolgozik, nagyon örülnék, ha az együttműködés jegyében a bizottság képes lenne kicsit megerősíteni vagy jobban a fókuszba állítani a stratégiai munkát. Tehát nem a napi törvényhozatali ügymenetben való

részvétel, hanem olyan háttérmunkák elvégzése, amelyek megalapozzák a szakmailag kielégítő napi törvényhozási munkát. Nyilvánvalóan itt nagyon széles a tér arra, hogy milyen területeken lehet ilyen stratégiai elemző háttérmunkát végezni, a magam részéről – de ez természetesen vitatható, kiegészíthető, tárgyalható – három olyan területet látok, ahol nagyon szeretném, ha a bizottságban erőteljes stratégiaalkotó munka folyna.

Egyik az energiapolitika és az éghajlatvédelem területe. Azt látom, hogy az elmúlt időszakban – és az elkövetkezendő időszak is ilyennek néz ki – nagyon sok döntés született és fog születni azzal az energetikai forradalommal kapcsolatban, ami végbemegy a világban. Ahhoz, hogy az Országgyűlés itt megalapozott munkát tudjon végezni, érdemes lehet egyáltalán az alternatívákat alaposan megvizsgálni és elemezni, hogy milyen lehetőségek állnak Magyarország előtt ebben az energiapolitikai váltásban.

Egy másik nagyon fontos terület, és ezért különösen örülök, hogy a vízgazdálkodás területéről ennyi bizottsági tag van, az pontosan a vízgazdálkodás ügye. Azt gondolom, ez a XXI. század egyik stratégiai kérdése, ugyanakkor nincs Magyarországnak egységes vízgazdálkodási stratégiája. A különböző vízgazdálkodással kapcsolatos területek külön vannak szabályozva, külön szempontok érvényesülnek. A bizottság talán itt is képes lehet egy olyan munkát elindítani, hogy próbáljunk meg egységes szemléletben, egységes stratégia felé mozdulni a vízgazdálkodással.

Végül a harmadik ilyen terület, ami talán az elmúlt években kicsit kevesebb figyelmet kapott – amit őszintén fájjalok –, a biodiverzitás megőrzésének a kérdése. '92-ben Rióban, amikor a földcsúcson összeültek az államok képviselői, ez volt a középpontban, és az elmúlt 10-15 évben az éghajlatváltozás kérdése nagyon háttérbe szorította a biodiverzitás megőrzésének kérdését, holott azt gondolom, a biodiverzitás megőrzése nélkül semmilyen más problémára sem fogunk tudni megoldást találni, és kár lenne, ha mondjuk az éghajlatváltozás elleni küzdelem a biodiverzitás rovására menne végbe. Itt is vannak lehetőségek a bizottság előtt. A nemzeti környezetvédelmi program mellékleteként elfogadásra került egy nagyon tömör, nagyon zanzásított nemzeti biodiverzitás-megőrzési program. Ennek a részletesebb kifejtése, egyfajta útitervezés elkészítése, hogy hogyan lehet ezt a gyakorlatba átültetni, nagyon fontos lenne, és én azt remélem, hogy itt a bizottság kezdeményezőleg tud fellépni.

Röviden ezzel kapcsolatban csak vitaindítóként gondoltam ezt a pár gondolatot elmondani. Nyilván erről az elkövetkezőkben még nagyon sokat fogunk tudni beszélni, és én ezt nem egy végleges munkatervnek gondolom, csak szerettem volna megosztani önökkel ezeket a gondolatokat.

Végül pedig megemlíteném, hogy a bizottság különböző megkeresések alapján delegálási joggal bír különböző testületekbe, így a Világörökség Magyar Nemzeti Bizottságába, az Országos Környezetvédelmi Tanács felé összekötő delegálására, a GLOBE EU, az Interparlamentáris Unió környezetvédelmi szekciója felé összekötő delegálására. Tehet ezen is gondolkodni kell, hogy ezen funkciókra ki az, aki érdeklődik, ki melyik területet szeretné betölteni. Ezt is talán egy későbbi időpontban tudjuk részletesebben megbeszélni.

Valóban utolsónak, csak szeretném jelezni, hogy részben az itt fölvetett kérdések megtárgyalása végett én szeretném, ha az elkövetkezendő időszakban heti rendszerességgel tudna ülésezni a bizottság. Az Országgyűlés Hivatalának kérése alapján megkísérelném, hogy szerda délelőtti időpontokat rendszeresítsünk a bizottsági ülésekre. Ez volt a kérés az Országgyűlés Hivatala részéről. Tudom, hogy sok vidéki képviselőnek ez problémát okozhat. Erről talán jó lenne egy pár szót itt helyben váltani, hogy megoldható-e ez a szerda délelőtti időpont, vagy ragaszkodjunk az előző ciklusban alkalmazott kedd délutáni időponthoz, ami egybeesik a plenáris ülésekkel.

Megadom a szót Nagy Andor alelnök úrnak. Parancsoljon!

DR. NAGY ANDOR (KDNP): Én jónak tartottam a korábbi időszakban a keddi 13 órás időpontot, és a mi frakciónkban vannak polgármesterek, közgyűlési elnökök, akiknek vinniük kell vagy egy megyét, vagy egy várost, és az a tapasztalatom, hogy ha szerdára tesszük az üléseket, akkor nehezen tudjuk ezt megoldani, és ugyan kötelezhetjük őket, de nem tartom életszerűnek, hogy tartósan megoldható legyen a szerdai részvétel.

Én egy keddi időpontot javasolnék, úgy, ahogy az korábban volt. Hétfőn és kedden szokott a parlament ülésezni. Néha előfordult összeütközés, de szerintem van annyi rugalmasság a rendszerben, hogy olyankor máskor tartunk. Kedden 13 órákor hosszú távon szerintem nem lesznek olyan ügyek, ami miatt kötelező mindenkinek, aki a bizottság tagja, bent lenni a parlamentben. Én ezért még egyszer azt mondom, vagy azt javaslom, hogy maradjunk a keddi 13 órában.

ELNÖK: Köszönöm. Más vélemény ezzel kapcsolatban?

BÖDECS BARNA (Jobbik): Én csak azt szeretném kérdezni, hogy ez a keddi 13 óra milyen kockázatot jelent, hogy ütközik szavazásokkal. Mi a tapasztalat ebben a tekintetben?

DR. NAGY ANDOR (KDNP): Ezt próbáltam az előbb mondani, hogy ha ilyen helyzet van, akkor nem tartunk, hanem akkor vagy hétfőn tartunk, vagy máskor. Ilyenre kevés... Én 2004 óta vagyok itt, de az alelnök úr is talán megerősíti, hogy nagyon ritkán került sor olyan helyzetre, amikor nem tudtunk ülést tartani emiatt.

ELNÖK: Más észrevétel ezzel kapcsolatban? Turi-Kovács alelnök úr.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Csak megnyugtatóként mondanám Bödecs képviselő úrnak, hogy ha van ilyen összeütközés, az általában a ciklusok kezdetén van, ezt követően gyakorlatilag ilyen nincs, illetve ha van, akkor lehet szerda is. Következésképpen a keddi, álláspontom szerint, egy bevált időpont. Én azt szeretném javasolni, hogy legyünk annyira rugalmasak, mint ahogyan ez már hosszú ideje van, hogy amikor valami sürgős, azt meg lehet tárgyalni hétfőn is, következésképpen ez csak szándék kérdése. Ha valamihez hosszabb idő kell, akkor érdemes egy külön időpontot viszont kitzúzni, de ez eddig is így történt, úgyhogy azt gondolom, hogy ettől nem kellene eltérni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Én úgy látom, hogy az általános vélemény az, hogy a keddi időpontban maradjunk. Nyilván, ha esetleg kihelyezett ülés van vidéken, ilyesmi, akkor az egyéni egyeztetés igényel, az szerdai vagy csütörtöki napokon lehet.

Ezzel együtt a kérdés az, hogy a jövő héten lehetséges-e kivételesen mégis szerdán tartani az ülést, csak azért, hogy egy kicsit több idő maradjon az előkészítésére a következő ülésnek, vagy már a jövő héten is a keddi napot tűzzük ki. Meg fogjuk nézni a plenáris ülés napirendjét is, ami miatt muszáj jelen lenni a képviselőknek. Ha nem, akkor előzetesen a keddi egy órát tűzzük ki, erről akkor majd írásban hivatalos meghívót is fogunk küldeni. Akkor előzetesen arról is fognak írásbeli előterjesztést kapni, de az albizottságok megalakítása, egy munkaterv előkészítése, ügyrend elfogadása, ilyesmi lesz napirenden. Ehhez viszont azt kérném, hogy hétfőig, hogyha például az ügyrenddel kapcsolatban észrevételük van, akkor azt juttassák el a titkárságra, hogy fel tudjuk még a keddi ülésig dolgozni a beérkező véleményeket. *(Az elnök dr. Szalóki Gyulával egyeztet.)*

Még egy gondolat – köszönöm szépen az emlékeztetést –, hogy ma, ugye, Fazekas miniszter úr meghallgatására kerül sor, ez a bizottság hivatalos meghallgatása a kormányalakítás előtt, ugyanakkor én személy szerint nagyon szeretném, szerettem volna, ha

nemcsak a miniszterrel, hanem konkrétan a fenntartható fejlődés bizottság munkakörébe tartozó területeken kijelölt államtitkárokkal is eszmét tudunk cserélni az elképzeléseikről. Ez szervezés alatt van, úgy néz ki, hogy természetesen már a kormányalakítást követően, az elkövetkezendő hetekben erre talán lesz mód, hogy vendégként meghívjuk az államtitkárokat a bizottság ülésére. Itt nyilvánvalóan Illés Zoltán államtitkár-jelölt úrra gondoltunk, illetve felmerült Olajos Péter, Bencsik János neve, akik a megújuló energia területén dolgoznak, nem a vidékfejlesztési minisztériumban. Ez szervezés alatt van, csak jelezni szeretném előre, hogy nekem szándékomban áll egy ilyenfajta ülést tartani, ahol beszélgetni tudunk az államtitkárokkal is.

A magam részéről a mai napra ennyi lett volna a hivatalos bizottsági tennivaló. Ha bárkinek bármilyen észrevétele, kiegészítése van, akkor az most tegye meg. *(Bányai Gábor jelentkezik.)*

Igen, Bányai képviselő úr.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Csak szeretném meghívni a bizottság minden kedves tagját és az elnök urat, hogy ha kihelyezett ülésről lenne szó, akkor a Alsó-Duna-völgy bármelyik pontján Bács-Kiskun megyében szívesen adunk helyet, időt és forrást ahhoz, hogy tudjunk találkozni, illetve megbeszélni az adott problémákat. Már volt példa ilyenre, és volt egy sikeres biodiverzifikációt is felölelő bizottsági kihelyezett ülés Kecskemét környékén, tehát szívesen látjuk vendégül a megyénkben a bizottság tagjait.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Mindenképpen érdemes lesz élni ezzel a lehetőséggel, talán az őszi ülészakorán majd a munkatervben szerepeltetünk egy ilyen ülést.

Más észrevétel? *(Nincs jelzés.)* Ha nem, akkor köszönöm szépen.

Most tartanánk egy tíz perc, negyed órás szünetet, mielőtt a miniszter úr meghallgatására sor kerül.

(Szünet 9.48 perctől 10.00 óráig.)

Dr. Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

ELNÖK: Folytatjuk az ülésünket, és ha mindenki megtalálta a helyét, azt gondolom, átadom a szót Fazekas Sándor kijelölt vidékfejlesztési miniszter úrnak, hogy tájékoztasson minket az elképzeléseiről, életútjáról, programjáról.

Dr. Fazekas Sándor expozéja

DR. FAZEKAS SÁNDOR vidékfejlesztési miniszterjelölt: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nagy megtiszteltetés számomra, hogy itt lehetek a mai bizottsági ülésen, és tájékoztatást adhatok azokról az elképzelésekről, amelyekből minél többet igyekszem majd elmondani, a kormányzati munkával, a most létrejövő Vidékfejlesztési Minisztériummal, annak tevékenységével kapcsolatos dolgokról.

A bizottság profiljába eső témákról szeretnék elsősorban tájékoztatást adni, tegnap a mezőgazdasági bizottságban vettem részt a meghallgatáson. Törvényszerű, hogy vannak átfedések, hiszen az adott területek nem is mindig választhatók el egymástól. Vannak olyan általános dolgok, amelyeket itt is mindenképpen el kell mondanom.

Magamról röviden annyit szeretnék elmondani, hogy karcagi vagyok, a Nagykunság fővárosából származom, ez a Hortobágy-Berettyó melléke, tehát egy tájértékben, természeti értékekben igazán gazdag vidék, de egyúttal a magyar mezőgazdálkodásnak is régi területe.

Középiskolai tanulmányaimat Kisújszálláson, biológia szakon folytattam, ezt követően a jogi végzettséget Szegeden szereztem meg, 1987-ben.

A Karcagi Önkormányzatnál 1990 óta dolgozom mint polgármester. Két megyei önkormányzati ciklusban is dolgoztam a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Közgyűlésben, és két alkalommal voltam parlamenti képviselő, most ez a harmadik ciklus, a polgári kormány idején frakcióvezető-helyettesként is dolgoztam.

A vidékfejlesztésben, területfejlesztésben a helyi, megyei, regionális szinteken két évtizede munkálkodom, a legkülönbözőbb témákkal, pályázatokkal foglalkoztunk ezeken a fórumokon, számtalan környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi téma előkészítése zajlott, erdőtelepítési és zöldfelület-gazdálkodási programokat is végigvittünk ezeken a különböző szinteken. Azt is lehet mondani, hogy a gyakorlatban a terepen voltam részese azoknak a tevékenységeknek, amelyek a tisztelt bizottság profiljába is tartoznak.

Engedtessek meg nekem, vagyok annyira lokálpatrióta, hogy az elmúlt 20 évben Karcagon történt néhány dologról számot adja, tényleg gazdálkodva mindenkinek az idejével, de azt hiszem, idetartozik, hogy egy olyan városból jövök, amely odafigyelt mindig az épített környezetre, a táji környezet megóvására, a természetvédelemre, az életminőségre.

Karcag egy 23 ezer lakosú város, az Alföld közepén. A testület által elfogadott környezetvédelmi programmal, egészségprogrammal, gazdasági tervekkel is rendelkezik, és hogy mennyire hatékonyak voltunk, az mutatja, hogy az utépítési programunk 1991 óta a burkolt utak arányát 24 százalékról 89 százalékra növelte az Alföld középső régiójában, ahol a porszennyezés nagyon komoly problémát jelent. Azt hiszem, hogy ez kiemelkedő teljesítmény.

Egy másik fontos terület a szennyvízhálózat kiépítése, ahol 1990-ben a szennyvízhálózat 43 kilométer, és a fogyasztók száma 2 288 volt. Most, 2010-ben a szennyvízhálózat 119 kilométer, és 5 718 fogyasztó van, és körülbelül 7 500-8 000 körüli az ingatlanok száma a városban. Azt hiszem, ez is – az adottságra figyelemmel – jelentős eredmény.

Bevezettük a környezetvédelmi oktatást az iskolai képzésben, három zöldóvodánk van, a városban környezetvédelmi munkacsoport működik, mely pedagógusokból, szülőkből áll, környezetvédelmi füzetet adtunk ki, megszerveztünk az elemgyűjtést, autómentes napot rendezünk, helyi értékvédelmi rendeletet alkottunk, a kunhalmok védelméről az országban elsőként született döntés, városi csemetekertet tartunk fenn, felszámoltuk az illegális hulladéklerakókat, 15 kilométer kerékpárút épült, megépült a Hortobágy fogadókapuja, mely a városban található. Önkormányzati tulajdonú a vízmű, a Környezetvédelmi Kft., semmit sem adunk el, ezeket közösségi tulajdonban tartjuk. Új szennyvíztelep, új szeméttelpépület, a régi szeméttelp rekultivációja folyamatban van, bányagödör-rekultivációt hajtottunk végre, 68 hektár erdőt telepítettünk, zártkerti és mezőgazdasági utakat építettünk, bevezettük a szelektív hulladékgyűjtést, hulladékszigeteket létesítettünk, elektronikai hulladékgyűjtést szervezünk. Az ivóvízminőség-javító program folyamatban van, a külterületi belvízelvezetés több száz kilométer csatornahosszon megvalósult, a belterületi belvízelvezetést teljes mértékben megoldottuk, és hasznosítjuk a termálvíz kísérogázát is, energetikai célokra.

Azt hiszem, ezek a gyakorlati megoldások mutatják azt, hogy a város, és személy szerint én is igyekeztem mindent megtenni azért, hogy élhető környezetben, olyan életminőségben lakjanak, dolgozzanak a karcagiak, amely versenyképes más településekkel, versenyképes más országokkal is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! E rövid bevezető után el szeretném mondani, hogy miként látom a másik végletet, a kis rész után a nagy egész, a föld problémáit, és onnan közelítenék a tárca irányába, illetve a gyakorlati megoldások irányába.

Nagyon fontosnak tartom, hogy a környezetvédelmi problémák globális megközelítése felvázolásra kerüljön, hiszen a Föld tulajdonképpen egy sziget a világűrben, egy van belőle,

ezért is kell rá nagyon vigyáznunk, és be kell osztanunk azokat az erőforrásokat, amelyek végesek, hiszen a Földön található erőforrások legnagyobb része behatárolt. Vannak megújuló erőforrások is, ezekre kell figyelemmel lennünk akkor, amikor környezetre vonatkozó döntéseket hozunk.

Az, hogy a környezet fokozott igénybevétele hova vezetett, hogy az emberi tevékenység milyen pusztítást tudott okozni, és ennek milyen következményei voltak, jól látható a történelmi előzményekben is, hiszen valamikor Izland szigetét éppúgy erdők borították, mint a Húsvét-szigeteket; a túlnépesedés, a környezeti erőforrások felélése, a fák kiirtása e civilizációk hosszan tartó agóniájához vagy összeomlásához vezetett. Tehát vannak ilyen példák, amelyek intő jelek, és amelyek a világhoz való viszonyunkat meg kell hogy határozzák.

A globális viszonyokban a fenyegetettséget ma a határon átnyúló problémák jelentik. A klímaváltozás, a felmelegedés mind-mind olyan problémák, amelyekre az embereknek, az emberiségnek meg kell találnia a választ. Remélem, nem kell megtapasztalnunk azt, hogy mennyire gyorsan ide tud érni egy-egy gond. Most a Mexikói-öbölben olyan olajkatasztrófa van, amely, ha eléri a Golf-áramlatot, akkor könnyen meglehet, hogy nemsokára Európa partjaihoz fog megérkezni. Ez is mutatja, hogy a világ veszélyben van. Nekünk ezért is fontos, hogy olyan alapelvek mentén dolgozzunk, mint az elővigyázatosság, a megelőzés, a környezetgazdálkodás fontossága és a környezet védelme.

Ebben az átalakuló világban, amikor alkalmazkodnunk kell a felmelegedés, a klímaváltozás, a környezet terhelésének a megnövekedése által hordozott kihívásokhoz, el kell helyeznünk Magyarországot. Mi is a helyzet a Kárpát-medencében? Hiszen az országhatárok keresztül-kasul felszabdadják a Kárpát-medencét, de mégis egy egységes táj, ez leginkább a vízgazdálkodásban, a vizek vonalán, illetve a belvív-árvíz vonatkozásában látszik.

Ezt a pillanatot is ki szeretném használni arra, hogy köszönetet mondjak annak a több ezer embernek, aki dolgozott – és sok helyen még most is küszködnek – az elmúlt napok-hetek árvízi védekezése során. Az emberéleteket sikerült megmenteni, az anyagi károk jelentősek. Itt óriási erőfeszítés húzódik meg, tényleg több ezer ember munkája volt, hogy nem lett nagyobb baj, nem lettek nagyobb károk. Régi problémák, régi ígérek kerülnek ilyenkor a reflektorfénybe. Átnéztem a korábbi meghallgatásokat, amelyek elhangzottak, és mindig voltak ígérek arra, hogy a Sajó, Hernád vízgyűjtő területén, illetve a folyószakaszokon komoly munkálatokat fognak majd elvégezni. Azt hiszem, hogy nem ígérek, hanem folyamatos munka kell majd. Erre oda kell figyelnünk, hogy ezt a régi problémát megoldjuk.

Az ország földrajzi fekvése mutatja a kiszolgáltatott helyzetünket. Erre példa lehet a víz is, de azt hiszem, ez valamennyi környezeti tényező vonatkozásában igaz. A legátfogóbb megközelítésünk tehát a környezetbiztonság kell hogy legyen, ez a kerete a vízgazdálkodásnak, energiagazdálkodásnak, klíma- és természetvédelemnek és a hulladékgazdálkodási területeknek.

A környezetbiztonság úgy is megfogalmazható, hogy azon állapotok, folyamatok együttese, amelyek biztosítják, hogy az emberek nyugodtan, egészséges környezetben élhessenek. Ehhez képest hogy állunk ma Magyarországon? Mivel a környezetkárosítás, ahogy említettem, kontinenseket, országhatárokat nem ismer, komoly gond különösen az ide kerülő import szemét kérdése, a Rába szennyezése, valamint a Tisza által beszállított jelentős mennyiségű szeméttömeg, az élelmiszerhulladékok bekerülése, hiszen a hamisított élelmiszer az nem élelmiszer. Ezek mind olyan tények, körülmények, amelyek alapos vizsgálatot és beavatkozást igényelnek.

Nagyon fontos a belső környezetkárosító hatások, tevékenységek megközelítése. Egységes táj-, környezet- és mezőgazdasági szemléletmód kell, hiszen ezek egymásra épülnek, egy adott tájban, egy adott környezetben zajlanak a különböző folyamatok, ehhez

pedig az érdekek összehangolása különösen fontos. Ez az érdek-összehangolás a vidékfejlesztési tárca jövőbeni feladata lesz. Tulajdonképpen egy olyan XXI. századi vidékfejlesztési tárcamodell kialakítása a célunk, amely a természeti erőforrások gyűjtőhelye, egyaránt gyűjtőhelye a megújuló és a nem megújuló erőforrások jelentős részének is.

Ha visszatekintünk, tényleg nagyon vázlatosan, az elmúlt időszak környezetvédelmi politikájára, akkor – a jelen kiindulópontához ez is szükséges – a következőket állapíthatjuk meg. Az elmúlt nyolc év egy tanulságos adata az, hogy a tárca költségvetése a 2003-as évi 90 milliárd forintról 2010-re 41 milliárd forintra csökkent. Ez egy elég drasztikus csökkenés. Ez azt is mutatja, hogy egy jelentéktelen maradványpolitika volt a környezetvédelem, gyakori minisztercserékkel. A nemzetközi porondokon a kormányzati lépések döntően a brüsszeli döntések passzív követésében merültek ki. A fejlesztések szinte kizárólag európai uniós forrásokból történtek. A károsanyag-kibocsátási kvóták körüli botrányok – alaposabb tanulmányozást igényel ez a terület – minősítik az eddigi tevékenységet. Jellemző, hogy a megújuló energiaforrások körüli helyzetnél ma ott tartunk, hogy a tűzifaégetés adja a megújuló energiatermelés gerincét, a geotermikus energia, napenergia, biomassza hasznosítása, a szélenergia hasznosítása nem kap kellő támogatást. Itt olyan bürokratikus akadálypályák épültek ki, hogy egy átlagos megújuló beruházáshoz negyven engedély kell. Amikor Karcagon a kísérőgáz-hasznosítást terveztük, akkor tovább tartott az engedélyeztetése, mint a megépítése az objektumnak. Azt hiszem, hogy ezen mindenképpen változtatni kell.

Mi lehet tehát a célunk? Hogyha fenntartható fejlődésben gondolkozunk, akkor szembesülnünk kell azzal, hogy jelenleg a lepusztulás, a hanyatlás jellemző a vidéki környezeti állapotainkra. Két helyen látok igazán számottevő javulást. Ennek az egyik oka a volt szocialista iparnak a hanyatlása, megszűnése – ez nem egy környezetpolitikai kategória –, ugyanakkor vannak eredményes programok is, ilyenek például a szennyvíztisztítás látható eredményei. Nyilván ezeket is majd át kell gondolni, miként lehet még hatékonyabb ez a program. Az eredményes programokat folytatni szükséges, és kellene újak is. Ezeknek a beindítása nyilván függ majd a pénzügyi lehetőségektől, a gazdaság állapotától. Itt a gazdasági feltárás folyamatban van.

Fontos megközelítés az, hogy a behatárolt pénzügyi források miatt hatékonyan kell elköltenünk a rendelkezésre álló forintokat. Át kell térnünk a követő kármentesítésről a megelőzésre. Itt egy jó példa az eldobható műanyag palackok kategóriája, ez jogszabályi kérdés is, ezt még majd fogom érinteni. Van, ahol pedig gyors kárelhárítás kell, ilyen a már említett árvízi probléma, vagy az ivóvízbázisok védelme, tehát erre mindig kellő tartalékokkal kell rendelkezni.

A célunk tehát a nemzeti érdekek mellett elkötelezett környezetpolitika, versenyképes vidék, jó életminőség, egészséges környezet, természeti értékeink védelme. Mindez a magyar jövő egyik nagyon fontos záloga kell hogy legyen.

Átfogó célunk olyan integrált vidékfejlesztési program megvalósítása, amely a természeti erőforrás-gazdálkodás, a mezőgazdasági és a nem mezőgazdasági tevékenységet folytató vidéki vállalkozások együttes fejlesztésén keresztül széles rétegeknek nyújt esélyt a felemelkedésre, egyúttal lehetőséget teremt természeti értékeink, tájaink, egy élhetőbb környezet fenntartására, a kistelepüléseken élők életminőségét meghatározó tényezők átfogó javítására, a vidéki élet becsületének és vonzerejének helyreállítására is. Ez egy általános cél, de ha marad a jelenlegi szegénység, nincs esélyünk a vidéki táj állapotának javítására. Az átfogó célrendszer legfontosabb elemei: a vidéki munkahelyek megőrzése, gyarapítása, a népesség megtartása, a demográfiai egyensúly helyreállítása, az élelmiszergazdaságunk, agrárgazdaságunk versenyképességének növelése, az élelmiszer és élelmiszerellátás biztonságának szavatolása, a kiszolgáltatottság csökkentése, a vízbázisok, a talajok, továbbá az élővilág és a tájak megőrzése, a környezetbiztonság növelése, a helyi erőforrásokra és

rendszerekre is támaszkodó energiaellátás, energiabiztonság, a kiszolgáltatottság csökkentése, a vidéki életminőség javítása, a vidéki gazdaság több lábba állítása.

Fontosnak tartjuk különösen, hogy a természeti erőforrás-gazdálkodás nemzeti hatáskörben maradjon, a természeti javak feletti önrendelkezés megtartását nemzeti szuverenitásunk kulcskérdésének tekintjük. A nemzetek modernkori biztonságát ugyanis alapvetően a természeti erőforrásaik minősége, mennyisége, állapota, továbbá az azok fölött gyakorolt szuverenitás határozza meg. Kulcskérdésnek tartjuk tehát a tájak, a föld- és vízkészletek, az erdők, továbbá az egyéb természeti javak feletti önrendelkezés megtartását, továbbá az ezekből fakadó élelmezési, és élelmiszer-, ivóvíz- és energiaellátási, valamint környezetbiztonság megteremtését.

A környezetvédelem legfontosabb feladatának a környezeti elemek megóvását, tisztaságuk fenntartását, valamint a civilizáció okozta károk, hulladékproblémák, talaj-, víz- és levegőszennyezés, zajártalom, s a többi, elhárítását tekintjük. Beleértjük ebbe a körbe az energiabiztonság fönntartását, megteremtését is. Nagyon fontos cél az, hogy ne szűk rétegérdekek érvényesüljenek ezen a területen, az ellentétes érdekek nagy része is összehangolható. Az, hogy egy tárca fogja össze a területeket, jó lehetőséget teremt ebben a munkában.

Szeretnénk együtt kormányozni az érintettekkel, az emberekkel, nemzeti ügyként kezelve a vidékfejlesztés, a környezetvédelem, természetvédelem ügyét. Mindenképpen célunk intézményesíteni a kapcsolattartást a lakossággal, a civil szervezetekkel, a tudományos élet szereplőivel, a politikai élet képviselőivel. Kiemelt feladatnak tekintjük ezt a nemzeti együttműködés rendszerének részeként.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A tárca felépítéséről, feladatairól szeretnék néhány mondatban beszámolni, hiszen a célokat, ha meghatározzuk, akkor rá kell térnünk az eszközökre is. A minisztérium feladatai: a fenntartható természeti erőforrás-gazdálkodás, a többfunkciós mezőgazdálkodás, a vidékfejlesztés, valamint a biztonságos és minőségi élelmiszerellátás. A fenti célokat szolgáló biológiai alapok, agrártermelés, erdő-, hal- és vadgazdálkodás, agrár-környezetgazdálkodás, térképészet és földügy, növény- és talajvédelem, növény- és állategészségügy, élelmiszeripar-, élelmiszerpiac- és élelmiszerlánc-felügyelet, a vidéki közösségek életminőségének javítása, az agrár- és élelmiszergazdaság, vidékgazdaság versenyképességének növelése. A környezet védelmét, a természet megőrzését, a víz- és vízgyűjtő-gazdálkodást, valamint a vízkárelhárítást szolgáló programok, rendszerek és intézmények központi irányítása. A szellemi infrastruktúrát jelentő kutatás, fejlesztés, innováció, szakoktatás, felnőttképzés feltételeinek megteremtése és irányítása. A felsorolt területeket érintő kül- és belkapcsolatok, a társadalmi párbeszéd kiszélesítése, csakúgy, mint a célok megvalósítását szolgáló jogalkotás.

Ennek megfelelően az új tárca felépítése a következő lesz. Egyrészt lesz közigazgatási államtitkár, külön államtitkár felel a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi terület dolgaiért, a vidékfejlesztés szintén önálló államtitkári vezetés alatt lesz, csakúgy, mint a mezőgazdálkodás, illetve az élelmezés-egészségügy. Nagyon fontos dolog, hogy lesz még egy államtitkár, aki a parlamenti kapcsolatokkal, stratégiával, társadalmi kapcsolatokkal, nemzetközi kapcsolatokkal is foglalkozik.

Az új tárcafelépítés előnyeinel nyilván lehetnek dilemmák, hiszen a nagy szervezetek hatékonysága mindig komoly tudományos viták és gyakorlati eszmecserék tárgya. A mostani kormányzati modellnek a magyar történelemben vannak előzményei, hatékonyak bizonyult. Nagyon fontos, hogy olyan átlátható szervezet jöjjön létre, amely a párhuzamosságokat felszámolja, a belső egyeztetések lehetőségét megteremti. A szemléletmódunk az, hogy a mezőgazdaság és a környezetvédelem nem ellenség, nem ellenfelek, a vidéki embereknek is fontos a környezet. Szülői örökségem nekem is az, hogy a magyar ember szereti a tisztaságot, nem pazarol, nem szemetel, vigyáz a környezetére. Biztos vagyok abban, hogy ma már a

Hortobágyon nem lenne egyetlen tűzok sem, ha a gazdálkodók nem vigyáztak volna évszázadokkal ezelőtt is ezekre a nemes vadakra.

Nagyon fontos az érdekek feltárása, összehangolása. Ez lehetővé teszi azt, hogy környezethasználati rendszereket tudjunk kialakítani, valamennyi szereplő részvételével. Korszerűbb környezetvédelem és természetvédelem kell a jelenlegi széttagolt, elkülönült szabályozás helyett. Filozófiám a szolgáltató közigazgatás, változnia kell a felfogásnak, a különböző hivatalos szervek hozzáállásának, hiszen a bírságoló, erőszakos, uralkodói felfogásból át kell lépni a közösséget segítő, a magyar gazdálkodók, magyar emberek érdekeit képviselő, a magyar értékekre fokozottan vigyázó szemléletmódba.

Nagyon fontos az, hogy az állam legyen pontos fizető partner, tartsa be a szerződéseket, tartsa be azokat a szabályokat, amelyeket ő alkot, és amelyeket a polgárai számára kötelező jelleggel betartat. Nagyon fontos az is, hogy megvédjük a magyar embereket a külföldi negatív környezeti hatásoktól. Csökkentenünk kell a bürokráciát, egyszerűsíteni kell az eljárásokat, és gyorsítani kell a pályázatokat is, mert itt említettem egy-két olyan folyamatban lévő programot, ami már egy ideje tart, hát nem is vagyok abban biztos, hogy meg tudnám mondani, mikor kezdtük el kidolgozni, három vagy négy éve. Tehát szakítani kell azzal a gyakorlattal, hogy egy nagyobb program, egy néhány száz milliós vagy egy-két milliárdos program átfutási ideje egy parlamenti ciklus időtartamában mérhető, vagy egy európai uniós pályázat az elszámolása egy évig tart, és akkor még jók vagyunk. Tehát át kell gondolni az egész hatósági és pályázati eljárásrendszert.

A környezetvédelemmel kapcsolatban kiemelnék néhány témát, hiszen rendkívül gazdag terület. Ez nem biztos, hogy pozitív értelemben értendő, rengeteg problémával szembesülünk, vannak olyanok, amelyeket még nem érintettem részletesen. Az egyik a környezetvédelmi termékdíjakra vonatkozó szabályozás. Szakvizsgázott jogászként is azt kellett mondani, hogy külön szakértő kell a joganyaghoz, nem egyszerű benne eligazodni. Bonyolult jogszabály, ellentmondásos, nem hatékony, és nem látom a javulást, hogy kevesebb lenne a hulladék mennyisége. Sőt, nőtt a hulladékok mennyisége. Különösen a csomagolóanyagoknál figyelhető meg, hogy korábban, ha Romániába, Erdélybe ment az ember, akkor ott találkozott műanyag palackba csomagolt sörrel, most már ez a keleti hatás átjött hozzánk is. A dobozos sör teljesen elfogadott és elterjedt kategóriában van, lassanként alig van betétdíjas palack, hulladékhegyek keletkeznek. Tehát azt hiszem, itt az idő, hogy a csomagolóanyagoknál a fejlett nyugati modelleket vegyük át, ahol - ha ülnek a parlamentben vagy bármilyen hivatalos helyen - biztosan nem lehet műanyag palackot találni az asztalon. Nálunk pont fordított folyamatok zajlottak, tehát joggal kérdezhetem, hogy akkor talán a környezetvédelmi termékdíj szabályozását, illetve a vonatkozó jogszabályokat érdemes lenne újragondolni. Itt az idő, hogy ezeket újragondoljuk.

Nagyon fontosnak tartom a környezetvédelmi célú erdőtelepítést. Azt hiszem, hogy ez nem szorul külön indoklásra, sőt itt a diplomácia eszközeit is fel kell majd használnunk, hogy a szomszédaink is próbáljanak ebbe az irányba elmozdulni, mert azért jön az árhullámok jelentős része, mert ők már kiirtották az erdőket a Kárpátok vízgyűjtő területein, és emiatt gyorsan nagy mennyiségű, hóolvadásból származó, illetve csapadékvíz kerül a Kárpát-medence középső részére, ide, a mi kis hazánkba.

Az élelmezés-egészségügy kérdését már röviden érintettem, ez több összetevőt hordoz. Az élelmiszer-önrendelkezés kiépítése azért is fontos lenne, hogy ne legyünk Európa élelmiszer-hulladék lerakóhelye. Az élelmiszer-hulladék, az élelmiszer-hamisítvány nem élelmiszer, itt hatósági eszközökkel is fel kell lépni. Nagyon fontos, hogy közvetlen feldolgozás, helyi feldolgozás, közvetlen értékesítés kapjon teret a jelenlegi modellel szemben, amikor a falusi emberek is olyan zöldségeket, gyümölcsöket vesznek a nagy marketekben, amelyek már kétszer körbejártak a Földön. Ez nyilván környezeti terhelést is jelent, és a foglalkoztatásban, a környezeti állapotok javításában, a kultúrtáji állapotok

fenntartásában egyaránt szerepe van. Most készült egy rendelet, de azt még majd felül kell vizsgálni.

Nagyon fontosnak tartom a génmanipulált növényekkel kapcsolatban azt, hogy Magyarországon ne lehessen ezeket termesztetni, meg kell tiltani a behozatalukat.

A szennyvíztisztítás vonatkozásában alaposan végig kell gondolni azokat az eddigi programokat, amelyek óriási, gigantikus szennyvíztisztítókat céloztak meg. 600 technológia van ma Magyarországon bejegyezve, biztos vagyok abban, hogy olyan kistelepüléseken, vidéki településeken alkalmazható technológiákat tudunk találni, amelyek a pénzek takarékosabb elköltését, a racionálisabb felhasználást meg tudják valósítani.

Nagyon fontosnak tartom a közlekedés, mint az egyik leginkább környezetterhelő tevékenység végiggondolását. Itt a vasúti forgalom nem leépítésre, hanem fejlesztésre szorul. Erre nagyon jó nyugati példák vannak a vasúthálózatnál, mi ezer kilométert veszítettünk az elmúlt évben egy teljesen elhibázott döntés eredményeként, vissza kell terelnünk valahogyan a személy- és a teherforgalmat a vasutakra. Ugyanilyen fontos a közösségi közlekedés megerősítése és a kerékpározás lehetőségének a megteremtése is.

ELNÖK: Elnézést, miniszterjelölt úr, szóltak, hogy a mikrofont kicsit húzza közelebb, hogy jobban lehessen hallani. (*Megtörténik.*) Köszönöm szépen.

DR. FAZEKAS SÁNDOR vidékfejlesztési miniszterjelölt: A klímaváltozás a következő téma, amit szeretnék érinteni. Azt hiszem, a globális felmelegedés mindenki számára olyan tény, amelyet nem vitat, bár olvastam nyilatkozatokat egészen magas állami szintekről is, amelyek vitatják ennek a tényét, ez teljesen abszurd dolog. Azt hiszem, mindenkinek személyes tapasztalatai is vannak, és aki a világot járja, az tapasztalja, látja ezeket a dolgokat.

Mit lehet tenni ilyen krízishelyzetben? Hiszen az emberiség egyik sorskérdéséről van szó; az a kérdés, hogy a Föld lakható lesz-e, belátható időn belül lakható marad-e a jövőben. Mit lehet tenni? Az egyik dolog az, hogy a szén-dioxid és más üvegházhatást előidéző gázok, így a metán, a nitrogén-dioxid kibocsátását csökkenteni szükséges. Ehhez növelni kell a környezetbarát gazdálkodás támogatását. Komoly kihívás egyébként az, hogy úgy kell gazdasági növekedést produkálni, hogy közben csökkenjen a környezeti terhelés. Itt a megoldásokat egy összetett programba szükséges foglalni, a közlekedés, a kereskedelem, a lakossági kibocsátás, a hőerőművek nagy CO₂-kibocsátását csökkenteni kell. Alkalmazkodnunk kell a változáshoz, tehát az egyik dolog, hogy csökkentenünk kell a terhelést, a másik pedig az alkalmazkodás. Itt kiemelt szerepe lehet az erdőgazdálkodásnak, az energiatakarékos építési technológiáknak, a környezetbarát fűtési rendszereknek, a közösségi és vasúti szállítás arányának már említett növelésének, a helyi élelmiszer-ellátás, értékesítés, feldolgozás megszervezésének, tehát a kereskedelmi láncok hosszának a csökkentésének.

Azt hiszem, valamennyi téma egyformán jelentős, abba az irányba kell elmozdulnunk, hogy alkalmazkodnunk kell a változáshoz, és ez itt a Kárpát-medence közepén azért elég nehéz feladvány, hiszen vannak olyan térképek, amelyek jövőképeket ábrázolnak, és kifejezetten sivatagos, elsivatagosodó területként mutatják be 30-50 év múlva a magyar Alföldet. Vannak már ennek jelei a homokhátsági területen, itt rengeteg helyi megoldást kell találnunk a vízgazdálkodásban, az erdőtelepítés vonatkozásában. Egyébként az emberiségnek globálisan is szembesülnie kell azzal, hogy vajon mennyire jó dolog az, hogy bort a Föld túlsó oldaláról, gázolajjal hajtott hajókkal importálunk Európába, és a bornak vagy 90 százaléka víz, vagy mondjuk húst, gyümölcsöket utaztatunk körbe a Földön. Nem tudom, meddig bírja a környezet, meddig bírja a természet ezt a megterhelést. Ezek olyan kérdések, amelyekkel a mi generációnk már szembesül.

A természetvédelem vonatkozásában azt szeretném elmondani, hogy kiemelt érdek a magyar természeti kincsek védelme. Nagyon nagy kihívás, hiszen a magyarországi területek 85 százaléka emberi beavatkozással érintett. A védett területeink szétszórtan helyezkednek el, emiatt az intézményrendszer, a nemzeti parkok fenntartása nemzeti érdek, nemzeti örökségünk része. Fokozni kell ezeknek a védett területeknek az óvását, támogatni kell a védelmet. Tájjellegű gazdálkodással, a hungarikumok népszerűsítésével, megtartásával, támogatásával ezt el tudjuk érni.

Nagyon fontos téma, amellyel szembesülünk, az erdőirtás, fatolvajlás. Nagyon hatékony jogszabályok kellenek az erdő védelmére.

Érinteni szeretném a Natura 2000 programot is. Sajnos ennek rosszul sikerült a bevezetése, a védett területek egy része, körülbelül 40 százaléka nincs is benn a Natura 2000-ben, miközben az ország területének 27 százaléka került védelem alá úgy, hogy visszasságok tömkelegét toljuk most magunk előtt, ezekkel szembesülünk. Alaposan át kell nézni az adott területeket, hiszen gazdák, tulajdonosok megkérdezése nélkül került a védelem kiterjesztésre, és fel kell számolni a területek kijelölésével a földhivatali bejegyzéseknél mutatkozó problémákat, visszasságokat is. Hogy mondjak egy példát, benzinkutak, ipari parkok kerültek védelmi zónákba.

A nemzeti parkokra kitérve, át kell tekinteni a működésüket, vagyonezelésüket, a területükön működő gazdasági társaságokkal való kapcsolatrendszert, ezt össze kell hangolni a természetvédelmi célkitűzésekkel.

Egy olyan közösségi alapú együttműködés kell, amely figyelemmel van a társadalmi kapcsolatokra, önkéntes megállapodások rendszerére kell építeni a védelmet, a természeti értékek óvását. Egyébként a gazdákkal való együttműködésre, a földtulajdonosokkal való együttműködésre az Új Magyarország vidékfejlesztési programból, az agrár-környezetgazdálkodási támogatásokból anyagi források is rendelkezésre állnak. Ez egy olyan érintkezési terület, amely a mezőgazdasággal közvetlen összefüggést hordoz.

Tisztelt Bizottság! Gazdálkodva a rendelkezésre álló idővel is, szeretnék áttérni a víz területére, a vízügyeinkre. Itt egy olyan kérdés fogalmazódott meg bennem, hogy vajon milyen állapotok vannak, hogy lehet ezt a legjobban összefoglalni vagy a legjobban illusztrálni. Van-e iható folyóvíz ma Magyarországon? Én nem találtam egyébként, tudtommal aligha van olyan víz, amely ivóvíz minőségű, tehát ilyen forrás, patak, folyó egyáltalán nincs. A dédnagyapámék tanyája még a Hortobágy mellett volt, és akik közel laktak a folyóhoz, onnan hordták a vizet, fogyasztható volt a víz. Sőt, a mi vidékünkön, a Tisza környékén azt mondták, hogy az a jó tiszai halászlé, amelyiket abból a vízből főzték, amiben a hal él. Olyan minőségű volt a Tisza vize is, hogy minden további nélkül lehetett főzésre, emberi fogyasztásra alkalmazni. Ennek olyan 40-50 éve, és most ott tartunk, hogy a vízminőség bizony elszomorító.

A felszíni víztestek 7 százaléka kiváló minőségű. Ez mind mesterséges létesítmény, ezek víztárolók, és jó minőségű is 17 százalék körüli a mesterséges víztesteknél, és 7 százalék a természetes víztesteknél, tehát azt hiszem, hogy itt óriási feladatok vannak előttünk. Alig van olyan víz, ami fürdésre alkalmas, és az iható források száma is egyre inkább csökken, visszaszorul. Ennek számos oka van, a klímaváltozás, az emberi tevékenység egyaránt. Itt rengeteg teendő vár ránk, illetve mindazokra, akik ezen a területen dolgoznak. Ez azért is nagyon fontos kérdés, a vízminőség, mert, ugye, elmondjuk, hogy vízben gazdag ország vagyunk, és azt is szinte közhelyszerűen hallhatjuk, hogy a víz értékesebb lesz az olajnál a jövőben, és mi bővében vagyunk ennek a kincsnek, amely az egyik legértékesebb természeti kincsünk, de nem mindegy, hogy hogyan tudunk rá vigyázni.

Le szeretném szögezni azt, hogy a magyar vízkinccs nem lehet eladó, nem eladó. Ez egy nemzeti ügy, nemzeti érték, nem lehet privatizálni, értékesíteni, meg kell tartani magyar tulajdonban, nemzeti tulajdonban.

Nagy lehetőség számunkra az, hogy most egy tárcához kerül a vízgazdálkodás, a vízügy, az öntözés, a vizeink védelme, az árvíz- és a belvízvédelem. Így összehangolt cselekvésre, a források átgondolt felhasználására, a nemzeti érdekek hangsúlyos képviselőjére éppúgy lehetőség van, mint egységes jogi szabályok megalkotására.

Már írtam az elején, hogy milyen árvíz-, illetve belvízproblémákkal szembesültünk, szembesülünk jelenleg. Én is éltem át ilyen árvizet Erdélyben egy pár évvel ezelőtt. Hát, nem kívánom senkinek sem. Igazából nem víz jön, hanem szenny. Ugye, a víz visz mindent, állattartó telepekről a trágyát, az emésztőgödrök tartalmát, a házakból az élelmiszereket, vagyont, elviszi az épületeket, a gépjárműveket, és minden olyan dolgot, ami egyébként környezetszennyező, tehát rendkívül nagy katasztrófát okoz, és sokszorosába kerül a helyreállítása, a kártérítés, a kármentesítések, a megelőző védekezések. Ezért is fontos az árvíz- és belvízvédelemnek a megerősítése. Magyarországon közel 100 ezer kilométer vízfolyás van, ebből 12 500 kilométer az állami fő vízfolyások hossza. Ez mutatja a feladat nagyságát is, de azt is, hogy nem lehet elhanyagolt terület ez az árvízi, belvízi védekezés.

Számtalan ígéret hangzott el itt korábban is arra, hogy valamilyen megoldás erre születik. Azt hiszem, hogy a polgári kormány idején és az új kormány idején is a Vásárhelyi-terv az árvízvédelemben kiemelt szerepet kell hogy kapjon, és ezeket a rendelkezésre álló forrásokat a legsürgősebb helyekre, pontokra kell majd összpontosítanunk.

Említettem a Vásárhelyi-tervet. Jó néhány környezetvédelmi kérdést is felvet, hogy miképpen lehet a folyóvölgyek rendezésébe beavatkozni. Nyilvánvaló, hogy nem vonatkoztathatunk el a korábbi másfélszáz év árvízvédelmi, vízrendezési gyakorlatától. Ezek meglévő adottságok, az állapotukat javítani szükséges, és vannak olyan rendezetlen területek, mint a Hernád-völgy, Sajó-völgy, a Felvidéknek ez a területe, amelyen lesz munka bőven. De vannak általános vonatkozásai is a vízügyeink eme oldalának, hiszen mindig felvetődik az ártéri tájgazdálkodás, főkészítési kérdése, alternatívákat keres a tudományos társadalom, a közélet, hogy vajon hogy lehet másképpen, a vizeinket is védve gazdálkodni, és az emberi értékekre is figyelemmel olyan tájgazdálkodást kialakítani, ami valamilyen harmóniát, valamilyen fenntartható fejlődést lehetővé tesz.

Mindenképpen fontos az, hogy olyan komplex vidékfejlesztési programok induljanak be, amelyek a tulajdonosok, gazdák, önkormányzatok, egyáltalán a területen élők véleményének a meghallgatásával közelít ehhez a problémakörhöz. Nagyon fontos a munkahelyteremtés, hiszen a tájba történő beavatkozások munkahelyteremtő hatásúak lehetnek, és fontos a víz visszatartása. Érdeklünk az, hogy a vízkészletek minél nagyobb hányadát tudjuk öntözésre, halászati célra hasznosítani. A klímára is hatása van annak, hogy benn tudjuk-e tartani a Kárpát-medencében ezeket a vizeket, hiszen ma, miközben gyakran aszályal küzdünk, több víz folyik ki az országból, mint amennyi beérkezik. Ez egy olyan arány, amin mindenképpen fordítani kellene.

Ki kell dolgozni a folyóvölgyek komplex, több szempontú vízgazdálkodási, árvízvédelmi, gazdálkodási, öntözési, ökológiai, vidékfejlesztési, fenntartható hasznosítási programját, és megoldást kell találnunk általában a Duna–Tisza közti vízhiányos problémák orvoslására, a homokhátsági problémákra éppúgy, mint más tájainknak a hasonló jellegű problémáira. Drámai dolog az egyébként, hogy az ember olyan tanyákon fordul meg, olyan portákon jár, ahol kiszáradt kút van az udvaron, és panaszkodik a gazda, hogy már évek óta nem volt benne víz.

Tehát miközben egyik helyen szembesülünk az árvízzel, a belvízzel, és lehet, hogy ugyanabban az évben az aszályal, a kutak pedig üresek. Tehát látszik, hogy nagyon nagy gondok vannak. Ez összefüggésben van egyébként az ivóvízkészletek, ivóvízbázisok megvédésével is, hiszen ha a felszíni vizek szennyeződnek, akkor idő kérdése, hogy ez eléri majd a mélyebben fekvő vízbázisokat is. Nagyon fontos az öntözés, az öntözött területek arányának a növelése, ennek a mikroklimatikus hatásai is jelentősek.

Végül a Duna-stratégiára szeretnék kitérni, amely szintén fontos előttünk álló feladat, egyfajta pályázati keretet is jelentő komplex program.

Tisztelt Bizottság! Az erdőket már említettem korábban is, hiszen a jelentőségük köztudott, valamennyiünk számára fontos terület, ehhez a tárcához, a vidékfejlesztéshez tartozik az erdővel kapcsolatos szabályozás, az erdővel, erdészettel kapcsolatos döntések sora. A magyar erdőkről el lehet mondani, hogy 1920-ban egymillió hektár erdőterület volt Magyarországon, ma 1,9 millió hektár, ami óriási teljesítmény, hogy sikerült növelni. Világháborúk, szegény időszakok, államcsődök idején is megkapta az erdő azokat a támogatásokat, amelyek a szinten tartáshoz és a növeléshez szükségesek voltak. Még körülbelül 600 ezer hektár azaz erdőterület, ami tervként szerepel, 25 év alatt még ennyit lehetne növelni. Végig kell gondolni, hogy miként lehet érdekeltté tenni a vállalkozókat, gazdálkodókat abban, hogy erdőt telepítsenek. Egyébként 309 ezer hektár erdő védett, a magántulajdon aránya 41 százalék, és míg az Európai Unió erdősültsége 38 százalék, Magyarország 21,5 százalékon áll.

Nagyon fontos lenne, hogy új fogalomként a környezetvédelmi célú erdőtelepítés kerüljön bevezetésre, és védjük is a fákat; felszámolásra szorul a fatolvajlás, a gátlástalan maffiába szerveződő rablóbandák pusztítása, ez a közbiztonsági programnak is a része.

Az erdő azért is lényeges, mert foglalkoztatást, munkahelyeket teremt, meg kell nyitni a lehetőséget a közmunkások alkalmazására ezen a területen. A mikroklíma javítása, a talajvédelem, az élővilág sokszínűségének a megőrzése terén éppúgy fontos, mint a széndioxid-megkötés szempontjából. Azt hiszem, akkor járunk el helyesen, ha a magyar erdőket a jóléti erdőfunkció irányába igyekezünk elmozdítani, tehát olyan döntések születnek, olyan jogszabályi környezetet kell megteremteni, ami megnyitja a lakosság előtt azokat az erdőket, amelyek erre egyáltalán a fekvésüknél vagy a jellegüknél fogva alkalmasak.

Még egy apróságot szeretnék itt elmondani. Az elmúlt 10 évben Karcagon, ahol 36 ezer hektáros a külterület, és 500 hektár erdő volt összesen, 60 hektár erdőt telepített a városi önkormányzat. Azt hiszem, az önkormányzatok is érdekeltté tehetők az erdőtelepítésben.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Még számtalan terület van, amelyre egy ilyen előadás nem terjedhet ki. Zárásként - érdeklődéssel várva a kérdéseket - azt szeretném elmondani, hogy számunkra, számomra kiemelt fontosságú, hogy a települések környezeti állapota javuljon, ezért szeretnénk dolgozni. Egy hónapon belül a tárca egy cselekvési tervet fog elkészíteni, amely tartalmazza a fontosabb ránk váró feladatokat, ezeket időbeli sorrendbe is szeretnénk majd rendezni.

Nagyon fontos elv, érték számunkra az, hogy a környezet, amelyben élünk, a magyarság 1100 éves öröksége itt a Kárpát-medencei tájon. Gyermekeinknek, unokáinknak jó állapotban kell továbbadnunk, én is egyetértek azzal, hogy ezt tőlük kaptuk kölcsön. Ennek a környezeti, táji állapotnak a megóvása, természeti értékeink védelme elsőrendű nemzeti ügy, ebben kérem a segítségüket, és remélem, hogy eredményesen tudunk majd együtt dolgozni az elkövetkezendő időszakban.

Köszönöm szépen.

Kérdések

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszterjelölt úr előadását. Most a kérdésekre kerül sor. Az alelnök urakkal egyeztetve abban maradtunk, hogy ennek a rendszere úgy nézne ki, hogy először is felmérjük, kinek van kérdése vagy hozzászólása, utána egy ellenzéki, egy kormánypárti felszólaló, illetve kérdésfeltevő kapna lehetőséget, hogy a miniszter úrhoz forduljon. Úgyhogy először azt kérném, hogy mindenki jelezze, aki kérdést kíván intézni a kijelölt miniszter úrhoz, illetve hozzá kíván szólni. Úgy kezdenénk, hogy először az elnökség

tesz fel kérdéseket ellenzék, kormánypárt felállásban, és utána megyünk tovább a tisztelt képviselő hölgy, urak irányába.

El is kezdeném a kérdéseket. Nagyon örültem a kijelölt miniszter úr előadásának, nagyon sok olyan kérdést érintett, amely véleményem szerint is kiemelkedően fontos, hogy megjelenjen az elkövetkezendő évek környezetvédelmi, fenntartható fejlődési munkájában. Van egy csomó olyan kérdés ugyanakkor, ami talán nem kapott kellő figyelmet, vagy nem eléggé tiszta az előadás alapján, úgyhogy ezekkel kapcsolatban szeretnék néhány tisztázandó jellegű kérdést feltenni.

A kormányzati struktúrában új minisztériumi rendszer bevezetésére kerül sor, és ezzel kapcsolatban azért elég széles körben fogalmazódtak meg aggodalmak, hogy ez vajon milyen módon, hogyan lesz képes érvényesíteni a fenntarthatósági szempontot ebben az integrált struktúrában. Ezzel kapcsolatosan van néhány konkrét kérdés, ami számomra nagyon fontos lenne.

A minisztériumok munkájában az eddigiekben is az egyik legfontosabb probléma talán az volt, egyre kevésbé volt jelen a stratégiaalkotó háttérmunka, elemző munka, amely megalapozta volna a kormányzati munkát. Az elmúlt másfél évtizedben eléggé leépültek azok a háttérintézmények, amelyek segítették a minisztériumok szakpolitikai munkáját. A kérdés az, hogy ebben az új struktúrában hogyan tud megjelenni ez a stratégiai elemző munka. Például a minisztériumban lesz-e stratégiai főosztály, hol lesz, milyen megoszlásban, milyen szemlélettel fog ez dolgozni, mennyire az agrárium-vidékfejlesztés irányából, mennyire a fenntarthatóság irányából közelíti meg ezeket a kérdéseket?

A háttérintézmények, amelyek elemi feladata, hogy azokat az adatokat, azokat az elemzéseket szolgáltatassák, amelyek megalapozzák a minisztérium szakpolitikai munkáját, ezekkel kapcsolatban milyen tervek vannak? Lesznek-e ilyen háttérintézmények? Emlékszünk, hogy az ilyen típusú feladatokat is ellátó Környezetgazdálkodási Intézet sorsa éppen az előző Fidesz-kormányzat idején pecsételődött meg.

Nagy kérdés, hogy a területi szervekkel mi fog történni ebben az új struktúrában. Erre vonatkozóan nem láttunk eddig pontos terveket. Mi lesz a sorsa a természetvédelmi őrszolgálatnak, a hatósági intézményrendszernek, a zöldhatóságok rendszerének? Felröppentek olyan hírek, hogy jelentős hatósági összevonások formájában ezek is beolvasztásra kerülnének egy nagy államigazgatási szervezetbe. Erre vonatkozóan vannak-e pontosabb elképzelések?

Mi lesz a nemzeti parkokkal? Jelen pillanatban a nemzeti parkok picit két szék között a pad alatt vannak, az intézményi reform keretében a hatósági jogköreik elvételre kerültek, az erdős nemzeti parkok ugyanakkor például a kezelői jogosítványokat nem kapták meg a saját területükön. Mi lesz a nemzeti parkokkal, milyen típusú nemzeti parkokat tervez az új kormányzat? Ha kezelői irányba kíván elmozdulni, akkor ehhez megteremti-e a szükséges szabályozási kereteket, vagy visszaállítja a korábbi rendszert a hatósági feladatokat is ellátó nemzeti parkok tekintetében?

Még egy fontos kérdés az integrált minisztériumi struktúrával kapcsolatban. Az elmúlt években azt tapasztaltuk, hogy voltak konfliktusok a mezőgazdaság és a környezetvédelem területe között, itt elég sok szó esett az erdőgazdálkodásról, de más területeken is. Ezek a konfliktusok valószínűleg nem szűnnek meg az intézményi átalakítástól. Vannak-e elképzelések arra vonatkozóan, hogy hogyan oldják fel a minisztériumon belül ezeket a konfliktusokat, hogyan lehet kezelni ezeket az érdek- vagy nézetkülönbségeket?

Aztán az intézményrendszerrel továbblépve néhány fontos terület. A vízgazdálkodásról kimerítően beszélt a miniszterjelölt úr. Nyilvánvaló, hogy ez valóban egy kulcsstratégiai területe az elkövetkezendő éveknek. Elképzelhetőnek tartja-e a miniszter úr, hogy azt a lehetőséget kihasználva, hogy most valóban egy minisztériumba kerültek a

vízgyűjtő-gazdálkodási feladatok, egy egységes stratégiai programalkotás kezdődik a vízgyűjtő-gazdálkodás területére?

Az árvízvédelem területén a tájhasználatra, a tájhasználat-átalakításra vonatkozóan milyen pontos elképzelések vannak? Szó került a Vásárhelyi-tervről. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy ez valóban kiemelt hangsúlyt kapjon. Lesznek-e források a Vásárhelyi-terv megvalósítására? Eddig két víztározó kialakítására került sor, az eredeti terv ennél sokkal többet tartalmaz. És ennél is nagyobb kérdés, hogy pusztán vésztározó kialakítására kerül sor, vagy ezek valóban egy új tájhasználatot is jelentenek ezeken a területen, egy víz szétterítése, hullámterek kiszélesítése meg fog-e jelenni ezekben a programokban.

Szó volt a Duna-stratégiáról, ez szintén egy nagyon fontos dolog, de itt van néhány konkrét kérdés. Folyik a Duna-hajózhatóság javítását célzó beavatkozások tervezése a VITUKI és más szereplők bevonásával. Itt azért komoly aggodalmak vannak, hogy a hajózhatóság javítása az ökológiai szempontok háttérbe szorításával fog menni. Van néhány kulcskérdés e tekintetben. Például elképzelhetőnek tartja-e a miniszter úr, hogy duzzasztásos megoldás szóba jöjjön a Duna-hajózhatóság javítása tekintetében, illetve más, agresszív mederbeavatkozások?

Az országos vízgyűjtő-gazdálkodási terv végrehajtása során is fontos lenne, hogy a megfelelő források rendelkezésre álljanak, illetve itt is, és általában a társadalmi részvétel megvalósítása. Sajnálatos módon az elmúlt években maguk a környezetvédelmi hatóságok sem mindig álltak a helyzet magaslatán a társadalmi részvétel tekintetében.

Az energiagazdálkodás, éghajlatváltozás kérdése. Erről is elég sok szó esett. Azért az a kérdés fölmerül, hogy a megújuló energiák, energiagazdálkodás alapvetően nem a vidékfejlesztési minisztérium hatáskörébe fog tartozni, Matolcsy és Fellegi urak hatáskörébe fognak tartozni a stratégiai tervezési, illetve végrehajtási feladatok. Milyen szerepet lát a miniszter úr a vidékfejlesztési minisztériumnak ebben a struktúrában az éghajlatváltozás és az energiagazdálkodás területén? Illetve konkrétan az elmúlt időszakban elég szomorú folyamatoknak voltunk szemtanúi, például a széndioxidkvóta-eladásokból származó bevétel felhasználásnak az ügyében. A zöld beruházási rendszer elindult, de nem működik igazán jól. Erre vonatkozóan vannak-e tervek, hogy hogyan lehet rendbe rakni ezt az egész folyamatot?

A természetvédelem, biodiverzitás megőrzése tekintetében, ez is nyilvánvaló, épp a közelmúltban jelent meg egy ENSZ-jelentés, hogy az elmúlt tíz évben nem sikerült elérni azt a célt, hogy megállítsuk a biodiverzitás csökkenését globálisan és Magyarországon sem. Itt nagyon sürgős lépésekre volna szükség. Csak néhány, egy-két kérdés ezzel kapcsolatban.

Az erdőkről megint csak beszélt a miniszterjelölt úr, azonban én azt gondolom, hogy nemcsak az új erdők telepítése a kérdés, hanem a meglévő erdők kezelése is. Itt ugyan a fatolvajlás egy fontos probléma lehet, de a magyar erdőknek vagy erdészeti ágazatnak a strukturális problémája nem az eseti fatolvajlás, hanem az erdőgazdálkodás működése, szemlélete. Tudományos akadémiai vizsgálatok mutatták ki, hogy a védett erdők és a nem védett erdők természeti állapota között nincs semmi különbség ma Magyarországon. Ez abból fakad, hogy a gazdálkodás nincs tekintettel a védelmi szempontokra. Lehet-e folyamatos erdőborítást biztosító gazdálkodási módszerek irányába tolni a hazai erdőgazdálkodást? Erre milyen tervek vannak?

Illetve még egy fontos kérdés a biodiverzitás-megőrzés tekintetében, hogy az látszik, hogy az elmúlt két évtized elsősorban zöldmezős beruházások területén igyekezett gazdasági prosperitást teremteni, ennek a keretei, azt gondolom, hogy nagyjából véget értek. A természet megőrzése, a természetközeli területek megőrzése kiemelkedő cél. Vannak-e tervek az ilyen zöldmezős beruházások, belterületbe vonások, természeti és mezőgazdasági területek beépítése visszaszorítására, megakadályozására?

Utoljára még két, ezekhez a témákhoz talán nem olyan szorosan kapcsolódó kérdés. Az egyik: nagyon sok környezetileg káros központi támogatás került kifizetésre az elmúlt

évtizedekben Magyarországon. Ezeknek a felszámolásával kapcsolatban mi a minisztérium elképzelése vagy a miniszterjelölt úr elképzelése? *(Dr. Fazekas Sándor: Elnézést, de ezt a kérdést legyen szíves előlről kezdeni, mert nem volt világos.)*

Bocsánatot kérek, kicsit, azt hiszem, gyorsan tettem fel a kérdést. A végére is érek ezzel a kérdéseimnek. Kicsit talán hosszú voltam.

Még egyszer a kérdés, hogy a környezetileg káros támogatásokra –, amikor az európai uniós vagy a magyar kormányzati támogatások olyan tevékenységekre kerültek kifizetésre, amelyeknek a környezeti hatásai minimum kétségesek – vonatkozóan, ezeknek a felmérésére és visszavágására vannak-e elképzelések.

És tényleg a legutolsó kérdés. 2011. január 1-jétől Magyarország tölti be az Európai Unió soros elnökségét. Ennek az elnökségnek az egyik kiemelt témája a környezetvédelem, ezen belül is a vízgazdálkodás feladata. Az európai uniós elnökségből fakadó lehetőségekkel hogyan kíván élni a miniszterjelölt úr?

Elnézést kérek, kicsit hosszúra nyúltam, de ezzel be is fejeztem a kérdéseimet.

Turi-Kovács alelnök úrnak átadom a szót.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Mindenekelőtt engedje meg, miniszterjelölt úr, hogy szeretettel, mint földit is, hadd üdvözljem. Örömet fejezem ki, hogy az Alföldről jön, az Alföldnek arról a részéről, amely igen sokat gyötrődött az elmúlt időszakban, nemcsak az elmúlt nyolc-tíz évben, hanem, azt hiszem, az elmúlt több száz évben. Kell valamilyen segítség most már annak a tájnak, és én remélem, hogy ezt meg is fogja kapni.

Nos, egy kicsit konkrétan és más jelleggel: én már tíz évvel ezelőtt is azon az állásponton voltam, hogy a magyarországi viszonyok között a mezőgazdaság, vidékfejlesztés és a környezetvédelem forrásainak, lehetőségeinek a közös kezelése feltétlenül hasznos lehet, éspediglen az egész ország számára. A források korlátozott volta miatt ugyanis, meggyőződésem szerint, ha ezek csak egy-egy nagyon-nagyon marginális cél érdekében kerülnek felhasználásra, a nagy egész, éppen a nemzeti ügy egészét nem biztos, hogy mindig kellő módon szolgálják. Én azt gondolom, hogy ha a forrásoknak egyfajta koncentrációja lehetséges – és a kérdésem első része erre irányul, hogy van-e olyan lehetőség és szándék, hogy a lehetséges forrásokat oly módon használják fel, hogy azok mindkét célt, mind a magyar agráriumot, mind pedig a környezetvédelmet szolgálni tudják –, van-e arra lehetőség, hogy ez így történjen.

A második része a kérdésemnek a vízgazdálkodáshoz kapcsolódik. Az elnök úr többirányú kérdést, és számos olyan kérdést tett fel, amelyek valóságosak, és valóban az elkövetkezendő idők megoldandó problémái. Én azt gondolom, stratégiai döntéseket kell tudni hozni – van-e ilyen szándék? –, amely lényege az, hogy a vízgazdálkodás, a következőkben minden olyan nagyberuházás, és a vízgazdálkodással kapcsolatos beruházás, amelyet végrehajtottunk, valóban szolgálja a környezetvédelmet, szolgálja a vízminőség megóvását, de minden olyan helyzetben, ahol ez lehetséges, szolgálja egyben azt a tájat, azt az egységet, azt a térséget, és az ott élő embereket. Következésképpen én nem tudom elképzelni a jövőt úgy, hogy azok a nagy tározók, amelyek tervbe vannak véve, ne szolgálják egyben azt a célt is, hogy azon a téren a magyar agrárium is hasznosítani tudja azt a vizet.

Az elnök úr célzott rá, de a miniszterjelölt úr részletesen is beszélt arról, hogy Magyarország egyik legnagyobb természeti kincse, ha nem a legnagyobb, éppen az alvízi fekvésünkből következő helyzet, aminek következtében Magyarországon bőven lehet vízzel gazdálkodni. Ezt eddig nem tettük. A kérdésem arra irányul, hogy ebben remélhetünk-e elmozdulást.

A következő kérdésem szintén kapcsolódik bizonyos vonatkozásokban az elnök úr kérdéséhez. Itt arról van szó, hogy vajon az elkövetkezendő időkben a két ágazat működtetése

milyen módon lehetséges úgy, hogy a konfliktusok ne nőjenek, hanem csökkenjenek. Meggyőződésem szerint erre komoly lehetőség van, de miniszterjelölt úrtól kérdezném, megvan-e arra a lehetőség és szándék, hogy az elkövetkezendő időben az egyes ágazatok rivalizálása helyett kiegészítő megoldások jelentkezzenek. Következésképpen: ha valahol felmerül konkrétan egy környezetvédelmi igény és lehetőség, akkor megvizsgálják-e annak azt az aspektusát is, hogy az a vidékfejlesztés jellegében miként jelenik meg, és természetszerűleg fordítva is, amikor egy fordított jellegű forrásfelhasználás történik?

Egészen konkrétan szeretnék rákérdezni arra, ami meggyőződésem szerint az egyik haszna és fontos eredménye lehet az ágazatok együttes kezelésének. Tíz évvel ezelőtt kezdődött, indult, de igazán komoly fejlődést nem mutatott az elmúlt tíz évben az agrár-környezetgazdálkodás. Számos olyan nehézséget építettek be, amelyek nem föltétlenül szükségesek, számos olyan helyzetet alakítottak ki, aminek a következtében nem tudta elérni igazán a célját, pedig azt hiszem, ha ezt jól hasznosítjuk, akkor nagyon komoly lehetőségek vannak. Van-e arra lehetőség, hogy ezen a téren komolyabb előrelépés történjen?

Végül az utolsó kérdésem összefügg az előzővel. Meggyőződésem szerint a magyar falvak megmaradásának, a magyar falvak jövőbeni népességmegtartó erejének fenntartásában alapvető kérdés, hogy a környezeti és a mezőgazdasági ügyek együtt hogyan jelentkeznek. Lát-e arra lehetőséget, miniszterjelölt úr, hogy az elkövetkezendő időben a források és ezen belül például az agrár-környezetgazdálkodási források oly módon kerüljenek felhasználásra, hogy a falvak népességének - akár annak a népességnek is, amely csak egészen szerény földterülettel rendelkezik - a bekapcsolódása megtörténjen, magyarul a hasznosítás oly módon történjen, hogy a népességnek mennél nagyobb része vehesse ki a részét mindezeknek a forrásoknak a felhasználásából?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Baracscai József alelnök úré a szó.

BARACSKAI JÓZSEF (MSZP): Köszönöm szépen. Nagy tisztelettel köszöntöm, miniszterjelölt úr. Először is, én is azt mondanám, hogy nem tartom jó, helyes lépésnek, hogy a Környezetvédelmi Minisztériumot megszüntették, és egy ilyen mamut- vagy csúcsmisztérium része alá rendelték; az említett okok miatt, amit elnök úr is elmondott.

Nekem egyetlen kérdésem lenne, hiszen elnök úr annyi, illetve nagyon sok olyan kérdést tett fel, amit én is fel szerettem volna tenni. Az energiabiztonsággal kapcsolatban - tudjuk, hogy nem feltétlenül ehhez a minisztériumhoz tartozik, de van egy nagyon fontos kérdés - kérném a véleményét vagy állásfoglalását. Mi a véleménye a Paksi Atomerőmű bővítésével kapcsolatban? Azt hiszem, ez a környezetvédelmi és fenntartható fejlődés bizottságát nagy fokban érinti.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nagy Andoré a lehetőség.

DR. NAGY ANDOR (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Én nem kérdéseket szeretnék feltenni, mert szeretném, ha kicsit letehetné a tollát - láttam, hogy végi írnia kellett, annyi kérdés hangzott el -, inkább reagálnék arra, amiket öntől hallottunk, illetve amit az eddigi ellenzéki hozzászólásokból kiszűrtem.

Azzal szeretném kezdeni, hogy 2004 óta három minisztert hallgattam meg, egyet kétszer is, mert Persányi Miklós úgy lett másodszer miniszter, hogy közben Gyurcsány Ferenc váltotta Medgyessy Pétert. Aztán jött Fodor Gábor, majd Szabó Imre. Velük nem kívánok foglalkozni, de most hirtelen, ahogy hallgattam önt, azért lepörgött az agyamban az, hogy ki milyen ember, és tudom, hogy ön nagyon nehéz helyzetben van, mert egy olyan minisztérium élén áll, ahol nemcsak környezetvédelem van, hanem ott van a vidékfejlesztés,

ott van az agrárium is. Most kezdi ezt a munkát, ez nem egy egyszerű történet, a meghallgatás műfaja sem egyszerű emiatt.

Az mindenképpen nagyon szimpatikus számomra, hogy azt érzem a hozzászólásából, hogy két lábbal áll a földön. Olyan ember fogja ezt a tárcát vezetni, aki polgármesterként, emberként a szüleitől, nagyszüleitől kapott örökségként látja az életben a problémákat, és azt gondolom, a politikusokban ez nagyon fontos tulajdonság. Mert mi sokszor hajlamosak vagyunk az íróasztalok mellett elszakadni a valóságtól, és nem úgy látjuk azt, ahogy azok az emberek, akik részei ennek a valóságnak.

Nem aggódom egyébként azon, hogy megszavazzuk-e az ön alkalmisságát. Ez a miniszteri meghallgatás egy furcsa műfaj, mindig megvan a kormánypártok többsége - itt is megvan -, tehát itt nagyon izgulni nem kell. A támogatásunkat élvezi, jó egészséget kívánok ahhoz a munkához, amit elkezd, a mi támogatásunkra végig számíthat.

Szeretnék kitérni arra a megjegyzésre, ami a struktúrával kapcsolatos. Megszűnik-e környezetvédelmi tárca azáltal, hogy egy új kormányzati struktúra jött létre? Három érvet szeretnék felhozni amellet, és nem megvédeni akarom a miniszterjelöltet, mert erre nincs szüksége, de három olyan érvet, szempontot szeretnék felhozni, ami talán segít az ellenzéki képviselőknek is abban, hogy fogadják el ezt a helyzetet. Én egyébként egy jó szándékú aggodást érzek a szavaikból, hát féltik a magyar környezetvédelem, a természetvédelem ügyét, de azt gondolom, hogy erre nincs szükség. Három érvet hoznék.

Az egyik a nemzetközi példa. Nem unikális az a megoldás, amelyet a magyar kormány követ, az Európai Unión belül hasonló megoldások vannak. Ilyen Spanyolország, Nagy Britannia, Ausztria, Ciprus és Málta is. Tehát az a struktúra, ami most létrejön, ugyan egy új struktúra, de nem olyan valami, ami ördögtől való, ami eleve rossz lenne. Adjuk meg az esélyt arra, hogy ez jól tud működni.

A másik érvem, hogy nem kell aggódni: egy ember, aki ott ül az asztalnál, Illés Zoltán, akiről mindenki tudja, hogy egyfajta zöldgerillaként védi a magyar környezetvédelem érdekeit, ott lesz. Ugyan nem hangzott el a neve, de mindenki tudja, hogy valószínűleg ő fogja vinni ezt a területet. Azt gondolom, a személyes garancia megvan arra, hogy Magyarországon mind a környezetvédelem, mind a természetvédelem szempontjai ebben a struktúrában jól érvényesüljenek.

A harmadik érvem pedig kicsit összetettebb. Szeretnék két-három olyan területet mondani, amelyek kapcsán számokra egyértelműnek tűnik, hogy ez a megoldás jó megoldás lehet. Ilyen a már többek által említett vízügy. Elmondanám, bár itt elhangzott, hogy - mondjuk egy szegmens kiemelve - Magyarországon van, ahogy miniszterjelölt úr is mondta, majdnem 100 ezernyi úgynevezett vízfolyáshálózat. Ebből 12 500 kilométer úgynevezett állami főmű. Ezeket a magyar állam tulajdonolja, és a vízügyi igazgatóságok kezelik, vagyis a KvVM. Van 36 ezer kilométernyi olyan vízfolyás, amit viszont a vízi társulatok kezelnek, ezek meg az FVM-hez tartoznak. A 36 ezerből ott is van 25 ezer kilométer, ami állami tulajdonú terület. Ha a kettőt összeadom, majdnem 40 ezer kilométernyi olyan állami tulajdonú vízfolyásunk van, ahol két hatóság működik közre. Ennek semmi értelme nincs.

Önkritikusan mondom, hogy pont a mi kormányzásunk idején vezettük be azt a rendszert - akkor koalíciós okai voltak ennek -, hogy átkerültek az FVM-be ezek a vízi társulások. Ez a rendszer most megszűnik, újra egységes lesz, és azt gondolom, ezzel érdemes megvárni azt a pozitívumot, ami benne lehet. A magyar vízügy nyerhet azon, hogy végre egy kézben van minden, az öntözéstől kezdve az árvíz elleni védekezésen át a vízminőség- és a vízmennyiség-védelemig minden.

A másik érvem azokkal a konfliktushelyzetekkel kapcsolatos, amelyek szintén elhangzottak. Az egyik: az erdőtörvény kapcsán tapasztaltuk azt, amire Jávor Benedek is utalt, hogy az erdészek és a természetvédők között vannak konfliktusok. Ezek a konfliktusok egyébként érthető konfliktusok, az erdőgazdálkodás, valamint az erdő közérdekű, közcélú

használata a természetvédelemből erednek. Azt javasolom, hogy vegyük úgy ezt az új helyzetet, hogy nézzük a pozitívumokat abból, ami van. Sokáig - úgy nőttem fel - mindenben a rosszat próbáltam meglátni. Magyarországnak el kellene jutnia végre odáig, hogy lássuk meg valami változásban a benne rejlő lehetőségeket, és itt olyan lehetőségeket látok - itt is, meg a Natura 2000 kapcsán tapasztalható konfliktusok megoldásában is -, ahol látható, hogy a gazdák és a természetvédők között van konfliktus. Tudom, hogy a Natura 2000 területekre az országnak szüksége van, de elkövettünk hibákat, mert ennek a kijelölési módja, az információk eljuttatása a gazdákhöz nem megfelelően történt, és ebből konfliktusok származtak. Azzal, hogy ez most egy helyre kerül, lehet, hogy ezeket a konfliktusokat is meg tudjuk oldani.

Az agrárgazdálkodás és a vízügyi szakpolitika is egy olyan új integrációs mezőbe kerül, aminek lehet rengeteg előnye. Összességében tehát azt javasolom, hogy tekintsük ezt a struktúrát egy olyan új lehetőségnek, amiből nagyon sok pozitívum kijöhet. Az aggodalmakat vessük föl, de tekintsük ezeket jó szándékú aggodalmaknak, és bízunk abban, hogy a magyar környezetvédelem, a természetvédelem és a vízügy érdekei ebben a struktúrában igenis megfelelő módon tudnak majd érvényesülni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Józsa Istváné a szó.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mindenekelőtt a bevezetőben szeretnék a miniszterjelölt úrnak nagyon-nagyon jó egészséget és sok erőt kívánni az igen szerteágazó és nagy vállalásához. Mondjuk, az életútja alapján, amit ismertünk róla és láttuk, multifunkcionális területekkel már korábban is foglalkozott, de amikor a bevezetőjében kezdte, hogy mi mindent csináltak Karcagon, egy picit csodálkoztam, hogy hogyan kapcsolódik ez egy miniszteri meghallgatáshoz. De aztán azt szűrtem le magamban, hogy olyan életpálya, olyan tapasztalat van a jelölt úr mögött, ami nemcsak a problémák feltárásáig jut el, hanem a megoldásához is. Ehhez kívánok jó egészséget és sok sikert.

És akkor fel is vetném a problémákat, a kérdéseket, amik, úgy érzem, hogy mindenképpen fontosak már a meghallgatás szakaszában.

Kitért, nagyon helyesen, a vízvagyon védelmére. Ezen belül két konkrét kérdésem van. Az egyik az arzénmentes ivóvízprogram kérdése, fölfuttatása, folytatása. Ennek égető fontossága van az Alföld egyes területein, tehát szeretném exponálni.

A másik a Vásárhelyi-terv. A bemutatkozás során már elmondtam, hogy annak ellenére, hogy én budapesti képviselő vagyok, a születésem, neveltetésem okán a csongrádi vízlépcső szívügyem, tehát szeretném szorgalmazni, hogy a Tisza mentén ne csak a felső szakaszon, hanem az alsó, középszakaszon is minél előbb tározók épüljenek.

A nemzeti parkok mellett is szeretnék szólni. Én úgy gondolom, hogy azon túl, hogy kiemelkedő nemzeti értékeinket, természeti értékeinket védik a nemzeti parkok, a nevelés területén hallatlan tartalmakat jelent, és talán közelebb tudja hozni egymáshoz a városi és a vidéki népesség élményanyagát, ismeretanyagát, tehát szeretném szorgalmazni.

Nagyon örülök, hogy a szennyvíztisztítás területén a biotechnológiákat is említette. Itt szeretnék kitérni általában a környezetvédelmi ipar fontosságára. Én úgy gondolom, hogy ez a magyar gazdaság számára egy kitörési terület. Pont a biotechnológiával történő szennyvíztisztítás területén vannak komoly exportpiaci lehetőségeink, mondjuk, Kínába. Ott már egy-két konkrét szerződésünk is van, ha jól emlékszem, Shenzhen városával. Tehát én nagyon fontosnak tartom, hogy ezek az irányok folytatódjanak.

Hasonlóképpen az erdőtelepítésben és az erdőgazdálkodásban úgy érzem, hogy azzal együtt, hogy a környezetvédelmi szakma – most ne kerteljünk – ezt egyértelmű veszteségként

éli meg, hogy besorolódtak egy nagy minisztériumba, én a neveltetésem okán mindig a jót igyekeztem keresni a dolgokban, és mindig is azt keresem, tehát én nagyon remélem, hogy konkrét előnyök is elő fognak ebből jönni. A kérdésem, hogy a környezetvédelmi civil szervezetek támogatásával egyáltalán az együttműködést hogyan ítéli meg a miniszterjelölt úr.

És még egy, szintén pozitív értelemben, hogy kellő idő eltelt a Natura 2000-es területek hirtelen nagyarányú kijelölése óta. Én azt hiszem, hogy az elmúlt időszakban szerzett tapasztalatokat hasznosítani kell úgy, hogy a gyerekbetegségeiből túljusson ez a Natura 2000, és mind az eredeti cél, tehát a természet védelme, hosszú távú biodiverzitás-megőrzés, mind azok a problémák, amelyek beleégtek ebbe a rendszerbe, előremutató módon megoldásra kerülhessenek.

Szintén nagyon pozitívnak értékelem, amit a GMO-val kapcsolatos szigorú magatartásként említett a jelölt úr.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Bartos Mónikáé a kérdezés lehetősége.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Rendhagyó módon csak egy kérdésem lesz.

Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Egy számomra és sokak számára húsbavágó kérdést szeretnék feltenni, és hogy miért húsbavágó, azt el fogom mondani. Én Budapesten élek, és nagyon sokszor a hétköznapiak során is kerékpárra pattanok, és úgy jövök be a Parlamentbe. Két héttel ezelőtt történt, hogy amikor este 10 órakor indultam el innen hazafelé, akkor kerékpárút híján, nem volt máshol, az úttesten kellett bicikliznem, és éjszaka egy árnyékban, a sötétben megbúvó kátyúba tekertem bele, és nagyot estem. Néhány nappal később az egyik médiumban meg is jelent, hogy nagyot bukott a politikusnő, és ez így is volt szó szerint.

Ezért is, és a biciklis, kerekező társaim nevében is szeretném kérdezni öntől, hogy lát-e lehetőséget arra, és ha igen, akkor a megvalósítás módját miben látja, hogy a kerékpárút-hálózat javítható legyen. Nem feltétlenül és elsősorban csak mennyiségi kérdésben, hanem minőségi oldalról, és nemcsak a testi épség megőrzését szolgálná ez, az egészségvédelmet, hanem a közlekedési káoszra és a levegőminőség-védelemre is választ adhatna, javító intézkedés lehetne Budapesten, vidéki városokban és a falvakban is.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Bödecs Barnabásé a szó.

BÖDECS BARNA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Én nagyon boldog vagyok, ahogy hallgatom az ön szavait, húszéves civil környezetvédő múlttal a hátam mögött, és most itt az Országgyűlésben ellenzéki, jobbkios képviselőként, ugyanis egy teljesen új szemléletet hallok öntől, ami bizony az elmúlt legalább négy-nyolc évben nem volt jellemző. Azt láttuk ugyanis a kormányzati politikákban, de ezt akár húsz évre is tudom mondani, hogy a környezetvédelem nagyon maradványelven működött, és igazából a környezetvédelmi politikának az volt a célja, hogy hogyan lehet még erőforrásokat a környezettől elvonni. Ilyen értelemben az a szemlélet, amit ön itt a bemutatkozó beszédében megjelenített, nagyon nagy reményre ad okot.

Azt szeretném öntől viszont megkérdezni, hogy a tárcájában hogy kívánja a rendelkezésre álló forrásokat megosztani annak érdekében, hogy ez a maradványelven folyó forrásgazdálkodás a környezet- és természetvédelem területén megszüntethető legyen, azaz az ágazat több forráshoz jusson, akár parciálisan, akár más területekkel úgy egybekötve, hogy integráltan kap a terület forrást. Ez szerintünk kulcskérdés.

A másik az erdők kérdése. A vagyontörvény tárgyalása során kissé meglepődve tapasztaltuk, hogy az erdészetek a Magyar Fejlesztési Bank érdekkörébe kerülnek. Nem teljesen értjük, hogy az állami tulajdonú erdők miért ilyen vagyongazdálkodási struktúrába kerülnek, és ez hogyan fog hatni az erdészetek gazdálkodására.

Itt rögtön felvetném azt a kérdést, hogy számunkra, természet- és környezetvédő szakemberek számára húsz éve nehezen megemészthető, hogy az erdészetek miért az üzleti szféra részei, és miért profitérdekelt gazdasági társasági formában működnek az állami erdészetek. Azaz tervez-e a minisztérium ebben a szemléletben változást?

Szeretném azt is megkérdezni, hogy az erdőtelepítésről kapunk-e öntől majd egyfajta ütemezést és területi, illetve tulajdonjogi besorolást olyan tekintetben, hogy ebben a kormányzati ciklusban milyen területekre kiterjedően tervezi... (*Fazekas Sándor: Ha lehetne kicsit lassabban! Megismételné?*) Igen. Szeretnék egy olyan besorolást, ami időbeli, területi, illetve tulajdonjogi ütemezést tartalmaz, hiszen tudjuk, hogy részben magánerdők, magánterületek erdősítése, részben pedig az állami erdőterületek bővítése, javítása a cél.

Azt is szeretném megkérdezni miniszterjelölt úrtól, hogy a fa, az erdőállomány védelmében milyen együttműködést tervez a gazdasági területért felelős tárcákkal. Hiszen roppant aggasztó folyamatok bontakoztak ki az elmúlt években. Látjuk, ön is említette, hogy erdeinket részben eróművekben tüzeljük el, ahelyett, hogy más hulladék vagy más megújuló forrásokat használnánk ilyen. Egy olyan gazdasági helyzetben, amikor a vidéki lakosság elszegényedése folytán a tüzelőre, tűzifára a vidéken élőknek talán nagyobb szüksége van, mint mondjuk a pécsi eróműnek.

Az ehhez kapcsolódó kérdésem - ez a Jobbik programjában is markánsan megjelenik -, hogy a bünözés visszaszorítása nemcsak rendőrhatalósági vagy nemcsak rendészeti kérdés, hanem egyben olyan társadalmi kérdés is, ami a megelőzés irányába viszi ezt a dolgot. Mint tudjuk, vidéken az erdőkárosítás roppant elterjedt és nagyon fenyegető módja a falopás és az erdők pusztítása. Tervezi-e a minisztérium, hogy az érintett lakosságot bevonja az erdő gondozásába? Tudjuk, hogy a vadvédelmi területeken is, ahol orvvadászok irtják a vadakat, a legjobb módszer az orvvadászt megfizetni azért, hogy védje meg a vadat. Tehát adott esetben az erdő gondozásába az ott élő lakosság bevonása olyan megelőző és jó módszer lehet, ami foglalkoztatást is biztosít, és egyben az erdő védelmét is biztosítja.

Szeretném megkérdezni - ön említette a közösségi közlekedés helyzetét -, hogy itt milyen együttműködést tervez a miniszter úr a tárcával. Tekintettel arra, hogy a vasutak megszüntetése egy társtarca területén zajlott, és az újraélesztés is egy társtarca feladata lehet. Ugyanakkor pont az ön területét érinti a vasút olyan értelemben, hogy jelenleg ehhez a tárcához tartoznak az erdei vasutak, amelyek főleg turisztikai célt szolgálnak. Itt például furcsa módon megint a fakitermelésből származó bevétel finanszírozza egyáltalán ezeknek a vasutaknak a fenntartását, és nem biztos, hogy ez a helyes struktúra. Illetőleg itt vannak a vidéki vasutak, amelyek nem önhöz tartoznak, viszont az újraélesztésükhöz nagyon szoros együttműködés és új szemlélet szükséges. Ebben hogyan tudja a környezet- és természetvédelem érdekeit érvényesíteni?

Végezetül talán még azt szeretném kiemelni az ön bemutatkozó beszédéből és céljaiból, amikor azt említette, hogy a vízgazdálkodásunk helyzete milyen rossz, és hogy több víz folyik ki Magyarországról, mint amennyit kívülről kapunk. Azt a kérdést szeretném feltenni, hogy a vízgazdálkodás, a vízmegtartás terén milyen mértékben számíthatunk arra, hogy nem pusztán víztározók épülnek, hanem olyan ártéri gazdálkodás - árterek kiépítése, vizes élőhelyek kialakítása - is megtörténik a Vásárhelyi-terv keretében, ami a biodiverzitás jelenleg egyébként tragikus csökkenésével szemben hatékony segítséget jelenthet az élővilágunknak.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Koncz Ferenc képviselő úré a szó.

KONCZ FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen. Az eddigiekhez képest rendkívül rövid kívánok lenni. Szeretettel köszöntöm miniszterjelölt urat. Mint ahogy a bemutatkozómban is elmondtam, leginkább a vizes kérdésekhez kötődöm, a lakóhelyem okán is. Egyszerűen annyit szeretnék megkérdezni, hogy mi a tárcsa terve a Vásárhelyi-programmal, hiszen mi úgy látjuk ott Tokaj környékén, hogy elakadt a Vásárhelyi-terv működtetése. Két tározó készült el a tervezett nyolcból. Milyen ütemezést várhatunk? Hogyan fogjuk tudni ezt a kérdést pótolni, és általában az árvízvédelem és vízgazdálkodás területén a tárcának milyen elképzelései vannak a jövőben?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kepli Lajosé a lehetőség.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Miniszterjelölt úr, nem irigylem, jócskán megbombáztuk már itt kérdésekkel, én ezt most még szeretném kicsit fokozni is. Erre a leendő miniszter úrnak fel is kell készülnie, hiszen az elmúlt 20 év legaktívabb, illetve bizonyos esetekben a legkonstruktívabb ellenzékének szerepére készülünk. Ilyen például a környezetvédelmi területe, van egynéhány kérdésem.

Első kérdésként talán azzal kapcsolatban, hogy a kormányprogramban szerepel kiemelt célként az adminisztrációs és bürokratikus terhek csökkentése. Szerintem kevés olyan terület van, mint a környezetvédelem, ahol talán a legkomplikáltabb, legbonyolultabb bevallások, engedélyeztetési eljárások vannak, amelyek sok esetben nem szolgálják valójában a környezet védelmének az érdekét és céljait, csak a vállalkozások bürokratikus terheit fokozzák. Említette például a miniszterjelölt úr a termékdíjak rendszerét, szerintem ez az egyik ilyen állatorvosi ló. Erre, ezeknek az eljárásoknak vagy adminisztrációs terheknek a csökkentésére konkrétan milyen tervek vannak?

Ehhez kapcsolódóan látjuk azt, hogy sok esetben a környezetvédelmi hatóságok ennek ellenére, hogy ilyen bonyolult úton-módon engedélyeznek egy-egy tevékenységet, mégis - annak köszönhetően, hogy sok esetben nincs helyszíni ellenőrzés, csak az íróasztal mögül adják ki az engedélyeket - olyan tevékenységek is engedélyt kapnak, amelyek valójában környezetszennyező tevékenységek, és a fordítottja is igaz, tehát nem kapnak engedélyt olyan tevékenységek, amelyek valójában nem jelentenek veszélyt a környezetre. Itt ezzel kapcsolatban, túl azon, hogy az adminisztrációs terheket és a bürokráciát csökkenteni kell, a másik oldalon viszont véleményem szerint szigorítani kell a felügyelet és az ellenőrzés rendszerét. Itt azt gondolom, hogy egy vám- és pénzügyőrség szintű és tekintélyű környezetvédelmi felügyeleti szervnek vagy őrségnek a felállítására, kialakítására lenne szükség. Erre vonatkozóan a felügyeleti hatóság átalakítására vannak elképzelések.

A következő kérdésem az állatvédelem területével kapcsolatos, erről eddig nem esett szó. Tudjuk, hogy az eddigiekben az agrártárcahoz, illetve az állategészségügyhöz tartozott, kevésbé hatékonyan működött, illetve nem is volt igazából önálló állatvédelmi igazgatás. Erre vonatkozóan milyen tervei vannak a minisztériumnak?

Végezetül még két kérdés, amivel részben hazabeszélek, hiszen mint említettem, a Balaton-parton élek, és részben a Balaton-parti választópolgárok akaratából kerültem az Országgyűlésbe, tehát az ő akaratukat is mindenképpen képviselem. Az egyik ilyen kérdés, ami részben a Balatont is érinti, az orvhalászat kérdése. Ez szerintem rendkívül súlyos kérdés ma Magyarországon, a Balatonon és másutt is nagyiparszerűen üzik az orvhalászatot, ezzel az orvhalászattal le kell számolni. Erre milyen eszközök vannak, illetve a halgazdálkodásról általában, tehát az állami tulajdonban lévő vizeken a halászat kérdésével kapcsolatban milyen konkrét elképzelések vannak?

Egy másik: látszik főleg az elmúlt 8 évben, hogy mindenféle koncepció nélkül zajlottak fejlesztések vagy adtak ki engedélyt olyan gigaberuházásokra, amelyek súlyosan sértik a környezet érdekeit, jelenleg is folyamatban van több ilyen. Például egy reptérepítési láz alakult ki az utóbbi években az országban, sorra adják ki repülőterekre az engedélyeket, illetve folyamatban van most is többek között, ami engem szó szerint hűsbavágóan is érint, a szentkirályszabadjai repülőtér kérdése, ami közvetlen a Balatont természetileg és turisztikailag is, az ott élő emberek véleménye szerint, tönkretenné. Az ilyen beruházásokat hogyan lehet – és véleményem szerint kell – úgy leszábályozni, hogy ezzel a turizmus, illetve elsősorban a természetvédelem és egy ilyen kiemelt üdülőkörzet, egy ilyen nemzeti kincs, mint a Balaton érdekei ne sérüljenek?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Bodó Imre képviselő úr.

BODÓ IMRE (Fidesz): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Én egy nagyon picit eltérek az eddigi forгатókönyvtől, a hozzászólásom véleményét, illetve kérést, nem pedig kérdést fog megfogalmazni.

A vélemény: számomra nagyon tetszetős, és polgármesterként örömmel üdvözlöm, hogy olyan minisztérium fog felállni, amely magába ötvözi a vidékfejlesztést, a mezőgazdaságot, környezetvédelmet, vízügyet. Én úgy gondolom, hogy ezek a területek, ágazatok egymásra épülnek és egymást kiegészítik, ezért biztos vagyok benne, hogy ez a felállás, ez a struktúra a jövőben eredményes, és az ágazatokat szolgáló lesz.

Az már csak külön öröm számomra, hogy olyan ember kerül az élére, aki az elmúlt húsz évben polgármesterként ténykedett, mert aki polgármesterként ciklusokat tölt el, az pontosan tudja, hogy a munkája során rettentő sok szakterületet érint, és ezért én úgy gondolom, hogy egy sokrétű háttérrel stabil vezetést fog majd tudni eredményezni.

Ami pedig a kéréseimet illeti, azok nagyon rövidek lesznek, miniszterjelölt úr. Az egyik: vidéki polgármesterként a falugazdász hálózat erősítése, stabilitása egy kérésként jelenik meg részemről.

A másik: a csatornahálózatok. Köztudomású, hogy nagyon sokat küszködünk a tulajdonviszonyokkal. A csatornahálózatok –, amelyek segítenének abban, hogy ne pusztuljon a vidék, egyrészt öntözhetővé tennék a vidéket, másrészt pedig belvizek esetén levezetné a fölösleges vizet – három-négy kézben egyesülnek, és pont azért, mert sok a tulajdonos, elvész pont a feladat jellege.

Az utolsó kérésem pedig szegedi emberként fogalmazódik meg, és talán a Dél-Alföld, és talán az egész Alföld fővárosaként egy olyan kérés, amely szerintem nemcsak az Alföldnek és Szegednek, hanem egész Közép-Kelet-Európának egy fontos jövőbeni kérdése lesz. Örömmel hallottam, hogy a miniszterjelölt úr a vasutat nem leépíteni, hanem a vasutat fejleszteni szándékozik, amely a személyes véleményemmel is találkozik. Szegednél megszakad az a történelmi vasúti hálózat, amely egyrészt Románia, illetve Erdély felé biztosított egy biztos összeköttetést, a másik pedig a Délvidék irányába biztosított egy biztos összeköttetést. Határ menti polgármesterként mondhatom, hogy Trianon egyik legnagyobb problémája pont abból adódik, hogy a határ elvágta ezeket a vasútvonalakat, és érdekes módon ezek a vasútvonalak egyrészt Szegedig, másrészt pedig a határ túloldalán élő vasútvonalakig, csak épp a határ miatt néhány kilométerre ezek megszakadtak.

Ha a vasutak újraélednének, jelen esetben a szegedi térségben, akkor egyrészt az országunkon átdübbögő kamionok miatti áldatlan állapotok is csökkennének, merthogy a teherszállítás vasútra kerülhetne, és úgy a bulgár, mint a román, illetve a szerb oldalról ezek a szállítási útvonalak átkerülhetnének vasútvonalra. Ez üdvözlendő lenne, és én abban kérem a miniszterjelölt urat, és abban kérem majd a későbbiekben a bizottságot, hogy a vasútvonalak

fejlesztése nemcsak mint környezetvédelmi, hanem mint gazdasági kérdésként is szerepeljen majd a bizottság asztalán kiemelt prioritásként.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Végül Schmidt Csaba képviselő úré a szó.

SCHMIDT CSABA (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Először is hadd fejezzem ki én is gratulációm az elhangzott bevezető előadásért, és azért is, amit sikerült elérni Karcag városában.

Nagyon fontosnak tartom azt, hogy egy olyan miniszterjelölt ül itt most előttünk, aki már bizonyított a környezetvédelem területén, aki számos eredményt tud felmutatni egy városban, hogy mit sikerült elérni. Ha visszagondolunk az elmúlt évekre, főként az elmúlt nyolc évre, akkor láthatjuk, hogy ehhez nagyon kevés támogatást kaptak a települések, látjuk azt, hogy tulajdonképpen ellenszélben kellett a környezetvédelemért tenniük a településeknek. Azt gondolom, nagyon fontos az, hogy egy olyan miniszter lehet ma Magyarországon, aki tudja, hogy ha a települések támogatást is kapnak ezekhez a programokhoz, akkor ennél jóval nagyobb eredményeket is képesek elérni.

A kérdéseim a következők lennének. Főként az energiagazdálkodáshoz, a megújuló energiaforrások jobb kihasználásához lenne kérdésem, hiszen a globális felmelegedés elleni küzdelem, illetve a klímaváltozás elleni küzdelem egyik legfontosabb területe az energiaforrások jobb kihasználása. Tudjuk azt, és itt már említésre került, hogy ez részben fog a tárcához tartozni, és én abban bízom, hogy a tárcának szövetségesei lesznek más tárcáknál is ezeknek a területeknek a kihasználására. Mégis fontosnak tartanám megkérdezni, hogy a miniszterjelölt úr mely területeket tartja kitörési pontnak a megújuló energiaforrások vonatkozásában, amelyekre nagyobb koncentrációt, figyelmet kell fordítani a következőkben, és különös tekintettel arra, hogy én azt gondolom, hogy eltérnek a városok és a vidéki kistelepülések megújuló energiakapacitásai, és a korábbi években tervezett gigantomán erőmű-beruházások, megújuló energia erőmű-beruházások helyett sokkal inkább a kistelepüléseken a komplex, egy települést ellátni képes erőművek irányába kell elindulni.

Emellett fontos kérdésem lenne az, hogy mindig nehézséget jelent a környezetvédelem területén a források megtalálása, és az elmúlt években is ez nehézségekbe ütközött, de amikor voltak források, akkor ezeknek a felhasználása is nagyon nehézkes volt, illetve nem jutott el. Itt konkrétan arra vonatkozna a kérdésem, hogy tervezi-e a tárca célvizsgálat lefolytatását abban a vonatkozásban, hogy a kvótakereskedelemből származó bevételek megfelelőek voltak-e, illetve megfelelőképpen kerültek-e felhasználásra, hiszen ezzel kapcsolatos volt a legtöbb botrány, ami az elmúlt időszakban a környezetvédelmi tárcát érintette.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Bányai Gábor jelezte még, hogy szeretne hozzászólni.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Igen tisztelt Miniszterjelölt Úr! Miután elolvastam a hatáskörét a leendő minisztériumának, a beszédemben, a kérdésemben vagy a hozzászólásomban egyszer engedje meg, hogy tegezzem. Kedves Sándor, nagyon sajnálak, a kedves feleségedet is, mert négy éven keresztül Budapest, illetve a szakma, illetve a tárca rabja leszel. Úgyhogy ehhez sok sikert kívánok, és minden segítséget megadok én is a társaimmal, a képviselőtársaimmal együtt.

Jeleztem a bemutatkozásakor, hogy miután Bács-Kiskun megyében képviselő vagyok, illetve a megyei közgyűlés elnöke is, a homokhátság kérdése nemcsak hogy napirenden tartásában, hanem a kérdés megoldásában is szeretném a segítségedet vagy a segítségét kérni, miután ez az ön által is mondott elsivatagosodása az Alföldnek, ahol élünk, már nemcsak

vízió, negatív vízió, hanem már látszik ennek nyoma. Kérem a segítségét, hogy miután eddig nem sikerült az elmúlt 30-35 évben – mert azóta foglalkoznak a kérdéssel tudósok, illetve a politikusok – valódi megoldást találni, és maszatoltunk, egy-két projekt elindult, de ennek a kérdésnek a megoldása nemzetgazdasági szempontból és társadalmi szempontból is fontos kérdés lesz, mert közel egymillió embert érint, és az ország területének több mint 16 százaléka ebbe az amúgy veszélyeztetett térségbe sorolható. Komplex programot szeretnénk kérni öntől, illetve a tárcájától, összefogva a többi érdekelt tárcával, hogy ennek a hátságnak a kérdését, gondjainak megoldását próbáljuk közösen megoldani. Az általam ismert dokumentációk tömege több mint 200 kiló, ami ezzel kapcsolatos tanulmány íródott az elmúlt 35 esztendőben, tehát van bőségesen muníció, csak egyszer valaki legyen bátor, és mi segítünk a bátorság megszerzésében, hogy ezt az ügyet, ezt a nagyon fontos problémát tudjuk kezelni. Ehhez kérem a segítségét.

A másik, hogy az elnök úr felvetette a Duna hajózhatóságát, illetve egy kérdést fölteszt, hogy a miniszterjelölt úr támogatja-e, vagy hogyan gondolkodik a Duna elzárásáról, vagy nem tudom, hogy hogyan fejezte ki magát az elnök úr. *(Dr. Józsa István: Duzzasztásáról.)*

Érdekelne az elnök úr véleménye is, hogy ezt hogyan gondolja, de ezt megbeszéljük utána. Mert - jelzem a hallgatóságnak, illetve képviselőtársaimnak - a Duna medersüllyedése olyan mértékű már az Alsó-Dunán, hogy ez a hajózhatóságot nemcsak fenyegeti, hanem az év egyharmad részében meg is gátolja, és nem lehet közlekedni a Duna alsó szakaszán. Tehát ezzel foglalkozni kell, és lehet, hogy a sok-sok véleményt felül kellene vizsgálni. De meg kell oldani, mert például a gemenci ártéri erdő időnként kiszárad, erről nem is tudnak Budapesten, mert már nem folyik be a víz az alacsony vízállás és a medersüllyedés miatt. Tehát kérem, hogy ezt figyelje. Illetve éppen emiatt, hogy egy nagyon messze lévő vagyok a képviselője én is, a Duna alsó szakasza idáig mostoha elbírálást kapott a korábbi időben is. Szeretném, ha több figyelmet kapnánk, arra mifelénk, Baja környékén.

A másik nagyon fontos kérdés, hogy itt szó esett a megújuló energiákról, ami - mint kiderült - nem az ön tárcájához fog tartozni, de jelzem, hogy az Új Magyarország fejlesztési tervben az a leköszönő kormány összesen 68,5 milliárd forintot szánt 2013-ig ennek a kérdésnek a javítására. Évente ez 8-9 milliárd forintos fejlesztést jelentett volna, talán marad 25,5 milliárd forint, de ez arra nem elég, hogy jóllakjunk, az éhenhaláshoz persze sok. De ebből az összegből, ebből a támogatásból nem lehet Magyarországot 2020-ig eljuttatni arra a pontra, hogy a megújuló energiák aránya az összes energiafogyasztásból 20 százalékos legyen. Tehát kérem, hogy ezt, ha módja lesz, ismertesse fent, illetve a nyáron, ha lesz mód eljuttatni Brüsszelbe az operatív programok felülvizsgálatát, akkor próbálják ezt elérni, hogy ennek a prioritástengelynek a forrásösszetétele javuljon.

A másik, hogy a Parlagrafűmentes Magyarországért Egyesület megkeresett, és van olyan kérdésük, amit szeretnék - bár nem túl jó, hogy külsősök kérdéseit, de ezek fontos kérdések -, ha felolvasnám, az egyesület kérdéseit a pollenallergiások gondjaival kapcsolatban. Négy kérdésük van, egyszerű. Mekkora összeget tervez a kormány elkölteni a parlagrafű hatékonyabb visszaszorításának támogatására és az ezzel kapcsolatos felvilágosító, környezet- és egészségtudatosságot népszerűsítő kampányra, illetve az egészségügyi megelőzésre, védekezésre, nem a tüneti kezelésekre fókuszálva, a gyógyszercégek támogatására? Illetve tervezi-e a probléma megoldására jelenleg alkalmatlan jogszabályi háttér módosítását? Pláne úgy, hogy a tárcaközi bizottság ebben az évben egy fillér támogatást nem kapott a korábbi évek 5-600 millió forintjához képest.

Illetve gyorsan egy utolsó előtti gondolat: elődeinknek rendszerint a vakszerencse segítette a munkáját, mert az árvizekre való felkészülésre évente 1-1,1 milliárd forintos felkészülési forrást hagyott jóvá a költségvetésben, és eddig szerencsénk volt. Remélem, ön nemcsak a vakszerencséjében fog bízni, hanem hathatósan is fogja segíteni a magyar vízügyi

igazgatóságok munkáját ebben is, hogy ne hogy valamilyen tragédia történjen, mert az előző Orbán-kormány idején elég komoly gondok voltak a Tiszán és a Dunán.

Végül, miniszterjelölt úr azt mondta, hogy a vidék megmentését, felemelését kapta feladatul. Ehhez nagyon sok sikert kívánok önnek, és minden megteszünk, mert az ön munkája a mi jövőnket is fogja szolgálni. Sok sikert a munkájához!

ELNÖK: Köszönjük szépen. Azt gondolom, a miniszterjelölt úrnak egyáltalán nincs könnyű dolga, rengeteg kérdéssel elárasztottuk, és nem sok időt hagytunk arra, hogy megválaszolja ezeket a kérdéseket. Azt gondolom, azért próbáljuk meg, ami a hátralévő időbe belefér megválaszolni. Miniszterjelölt úr, öné a szó.

Dr. Fazekas Sándor miniszterjelölt válaszai

DR. FAZEKAS SÁNDOR vidékfejlesztési miniszterjelölt: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm a jókívánságokat és a kérdéseket is, amelyek a figyelmet tükrözik a munka iránt, amelyre vállalkoztam. Hozzá vagyok szokva ahhoz, hogy nehéz kihívásoknak kell megfelelni, nem volt még egyetlen olyan terület sem, ahol könnyű dolgom lett volna, miért lenne ez kivétel. Így nem egyszerű dolog a 8 oldalnyi kérdésre válaszolni, igyekszem gyorsan haladni.

A tisztelt elnök úrnak volt jó néhány kérdése a kormányzati struktúrával kapcsolatban. Egyetértek azzal, hogy az eddigiekben jellemző volt, hogy kevésbé volt jelen a stratégiai előkészítő munka, az átgondoltság a területen, a háttérintézmények leépültek. Erősíteni kell azt a felfogást, hogy mi a nemzet jövőjéért vagyunk felelősek, és olyan letisztult gondolkodással közelítenünk a problémákhoz, amelyek hosszú évek, évtizedek döntéseit kell hogy megalapozzák. Ehhez a szükséges intézményi háttért, a háttérintézményeket meg kell erősíteni, a tudományos műhelyek véleményét be kell kérni, össze kell gyűjteni a terület valamennyi szereplőjének az álláspontját azért, hogy a rendelkezésünkre álló forrásokat hatékonyan használjuk fel. Tehát ezzel teljesen egyetértek.

Annak, hogy a különböző közigazgatási szervezetek hol találják meg majd a helyüket az elkövetkezendő időszakban, nagy része még kimunkálás alatt álló program, erre nem akarok külön kitérni. Egy dolog biztos, hogy stratégiai főosztály lesz a tárcánál. Kiemelt helyet fog elfoglalni, a politikai államtitkár közvetlen irányítása alá fog tartozni.

Mi lesz a nemzeti parkokkal? A nemzeti parkok is a minisztériumhoz tartoznak, inkább a kezelői, nem annyira a hatósági típusú nemzeti parki felállást tartom a társadalmi környezetbe könnyebben beilleszthetőnek. Azt hiszem, elengedhetetlen az önkormányzatokkal, gazdálkodókkal, földtulajdonosokkal, az adott területen dolgozó cégekkel való együttműködés.

Mi lesz mezőgazdaság-környezetvédelem közötti konfliktusokkal? Nyilván mindig lesznek konfliktusok, ahol emberek élnek, ott mindig is vannak, de azt hiszem, ezeknek a konfliktusoknak a jelentős részét fel lehet oldani. Vannak olyan támogatási formák - ÁKG, stb. -, ahol érdekelt lehet például a gazdálkodó abban, hogy a természeti, környezeti értékeket védje. Nyilvánvaló, hogy ha egy adott tárca képviselőjében egységes szemléletmód közelítünk ehhez a területhez, akkor itt figyelembe tudjuk venni a különböző, alkalmasint szemben álló érdekeket is. Tehát szerintem maga az, hogy a területek egy helyre kerülnek, komoly konfliktusfeloldó képességet jelent.

Lesz-e a vízgazdálkodásban egységes stratégiai programalkotás? Szerintem egyébként kell. Láttam óriási programokat, szerintem tele van velük a padlás. Óriási költséggel készült anyagok vannak, amelyek inkább elvi jellegű vágyálmokat fogalmaznak meg. Olyan célok vannak benne, amiktől lehet, hogy messzebb vagyunk most, mint amikor leírásra kerültek. Szerintem egy stratégiai programalkotás akkor hatékony, hogyha konkrét, és valamilyen időbeli ütemezést is tartalmaz, és végrehajtható. Én ebből indulok ki, anélkül, hogy

belemélyednék egyetlen programba részletesen. Láttam néhányat ilyen, több ezer, több tízezer oldalas programot.

A tájhasználat átalakítása. Ezt egyenként kell megvizsgálni. Azt hiszem, generálisan legfeljebb nagyon tág keretek között szabályozható az, hogy mondjuk milyen tájhasználatnak kell lennie egy adott folyó völgyben, mondjuk egy vízgyűjtőterületen, ezt egyenként kell megvizsgálni. Meg kell vizsgálni, hogy milyen volt a korábbi, vízszabályozás előtti, adott területen folytatott tájgazdálkodás, milyen az ottani társadalmi közeg fogadókészsége. Azt hiszem, nagyon nehéz olyan irányelveket megszabni, vagy legfeljebb tényleg csak irányelv szinten, részletes normaszinten aligha lehet megszabni, amelyek egyként érvényesek az ország különböző adottságú területein.

A Vásárhelyi-tervre lesznek-e források? Kell hogy források legyenek. Ugyanúgy, ahogyan korábban kellett és lettek források a polgári kormány idején, úgy most is ez a helyzet.

A víztározók kérdése. Azt hiszem, nem lehet kiragadni a víztározókat az adott tájból, be kell illeszteni egy egységes tájgazdálkodásba, a vizes élőhelyek újraélesztésébe, különböző halászati és más irányú hasznosításba. Azt hiszem, többfunkciós hasznosítás lehetséges az adott területek vállalkozóival, gazdálkodóival a turizmus, halászat, adott növénytermesztési kultúrák, ártéri gazdálkodás esetében.

A Duna-stratégia. Ez olyan téma, hogy a hátralévő időt bőven elvinné. Azt hiszem, a Duna-stratégia olyan átfogó program, amelynek az élére kell állnia Magyarországnak, ennek a programnak az organizálójának, szervezőjének kell lenni, mert háttérbe szorult az elmúlt időszakban. Osztozott a magyar külpolitika sorsában, aminek nyomokban lehet fellelni a hatásait. Ez kiváló nemzetpolitikai és fejlesztéspolitikai lehetőség is a Duna völgyében élő magyarság számára, tulajdonképpen egy térségfejlesztési, kultúrafejlesztési keretrendszer. Tehát van egy szimbolikus jelentősége, de ugyanakkor a jövőre nézve komoly gazdasági jelentőséget is hordoz.

Itt vannak közlekedési vonatkozások. A dunai hajózásnál például eltérő adatokkal szembesülök, mert az egyik forrásból arról értesülök – és én nem élek a Duna mentén, tehát nem látom, hogy közlekednek a hajók –, hogy hónapok esnek ki a hajóforgalom esetében, más mért adatok szerint pedig ez egy viszonylag rövid időszak. Nyilván az időjárástól, az adott évtől is függ. Én azért abból indulok ki, hogy ha itt reggel jövök a villamossal az Országgyűlés irányába, látom ezeket a gyönyörű nagy hajókat, ahogy itt a Duna vizében úszkálnak, hogy lehet, hogy nem a folyót kéne a hajókhoz igazítani, hanem inkább a hajókat a folyóhoz, és azt hiszem, ez van összhangban az Európai Unió elképzeléseivel, irányelveivel is. Nyilván a Duna egy nagyon fontos vízfolyás, biztos, hogy kellenek az árvízvédelmi, szabályozási munkálatok a környékén az élővilág megóvása érdekében is, de ezeket a teljes ökológiai rendszerre figyelemmel kell végrehajtani.

A vízgyűjtő-gazdálkodásnál a kérdést nem tudtam leírni, csak az első felét. Mi volt a kérdése az elnök úrnak? Idáig jutottam, hogy vízgyűjtő-gazdálkodási tervek.

ELNÖK: Röviden csak arra próbáltam rákérdezni, hogy elkészültek a vízgyűjtő-gazdálkodási tervek, és hogy ezeknek a megvalósítására a megfelelő források rendelkezésre fognak-e állni, illetve a társadalmi részvétel lehetősége, tehát hogy az ott lakók be lesznek-e vonva ezeknek a terveknek a megvalósításába.

DR. FAZEKAS SÁNDOR vidékfejlesztési miniszterjelölt: Mindenképpen be kell vonni őket, anélkül nem fog menni. Az önkormányzatok, társadalmi szervezetek, lakók bevonása szükséges.

A forrásokra nyilván akkor tudunk válaszolni, ha már konkrétan belelátunk a számokba, és itt azért van egy gazdasági átvilágítás is.

Energiagazdálkodás, megújuló energiák, mi tartozik ide. Az energiahordozók tartoznak tulajdonképpen, ha ezt a kifejezést lehet használni, de hiszen a mezőgazdaság, erdőgazdaság, állattenyésztés állítja elő gyakorlatilag a megújuló energiák nagyon jelentős részét.

A CO₂-bevételek felhasználása ügyében alapos tájékozódás szükséges, hiszen látszik az, hogy ez botrányos terület volt, azt követően lehet végleges álláspontot kialakítani.

A biodiverzitás csökkenésénél sürgős lépések. Én is támogatom azt a felvetést, hogy a vizes élőhelyek helyreállítása, azok támogatása mindenképpen szükséges.

A meglévő erdők kezelésénél, az erdészeti ágazat problémáinál rengeteg egymásnak ellentmondó szakértői anyaggal szembesültem. Én úgy látom, hogy itt még további szakmai egyeztetések szükségesek, hogy az erdőt az egyik irányzat inkább a gazdasági szemléletű erdőhasznosítás irányába próbálja eltolni, más pedig inkább a jóléti erdőfunkció irányába. Azt hiszem, itt egyébként az erdőket sem árt egyenként megnézni, mert ez az erdőtömeg, erdővagyon, ami Magyarországon van, a nyílegyenesen ültetett nyárfaerdőtől, ami igazából egy növényi ültetvény, a mátrai meg a bükki erdőig, az őshonos fákból álló, még imitt-amott foltszerűen megmaradt erdőterületekig terjed. Tehát itt egy komoly szakmai egyeztetés kell, hogy legalább egy konszenzus közeli állapotot el tudjunk érni. Én azt hiszem, hogy nem lehet egy kategóriában kezelni az erdőket ilyen szempontból.

A termőföld megőrzése, teljesen egyetértek, hogy egy kiemelendő cél. Rendbe kell tenni hozzá a földnyilvántartást. A belterületbe vonásoknál, ipartelepítéseknel pedig egyedileg kell megvizsgálni, mert van olyan parcella, hogy erdő, a telekkönyvben legelő, egyébként a gyakorlatban pedig, mondjuk, bányagödör kategóriában van. Tehát itt egyenként kell megnézni mindig az adott vonatkozásokat, és nyilván a helyi elképzelésekre is figyelemmel kell lenni, mert néha egy-egy település sorsa múlik egy-egy ilyen ipartelepítésen.

A környezetileg káros támogatásokat említette az elnök úr. Olyan tevékenységekre mentek ki központi támogatások, amelyeknek a hatása legalábbis kétséges, adjunk-e ez ezután is, melyek ezek. Ezt nyilván ágazatonként meg kell vizsgálni. Egy általános kérdésre csak egy általános választ tudok adni ez esetben.

A magyar EU-elnökséggel kapcsolatos kérdés, hogy miként tudunk élni ezekkel a lehetőségekkel. Ott kell lenni az EU-döntéshozatalban, nem alacsonyabb szintről, hanem magas szintről kell megvalósítani az érdekképviselést. Személyesen, mint leendő miniszter, kiemelt feladatombnak tartom, hogy valamennyi olyan európai uniós egyeztetésen részt vegyek, amely a miniszteri szintű képviseletet megköveteli. Máshogy nem lehet esélyünk arra, hogy forrásokhoz jussunk, a forrásokat pedig növelnünk kell.

Turi-Kovács Béla képviselő úr kérdése a források koncentráálásával kapcsolatos. Ezzel teljesen egyetértek. A vízgazdálkodásban stratégiai döntéseket szükséges hozni. Azt hiszem, hogy itt komplexen kell kezelni a vízgazdálkodást, és ezt csak úgy lehet ebben az esetben, ha nagy odafigyeléssel, és a tárca adottságaival élünk ezen a területen.

Az ágazati rivalizálás helyett együttműködés, hangzott el. Én azt hiszem, hogy ez megvalósítható, hiszen akár mezőgazdálkodó valaki, akár nem – vidéken nem mindenki mezőgazdálkodással foglalkozik –, azért mégiscsak egy tájban élünk, egy csomó olyan kérdés van, ahol minden helyi lakos egyetért, néhány kivételtől eltekintve, a hulladékelhelyezés, illegális hulladék, erdőirtás, falopás, lehet sorolni ezeket a dolgokat, ahol szerintem az egész társadalmi konszenzus is megteremthető.

Az agár-környezetgazdálkodás. Ebben óriási tartalék van szerintem is, érdekeltté tehetjük ez által a gazdákat. Nyilván végig kell gondolnunk azt, hogy milyen gazdálkodási formákat támogatunk.

A falvak fenntartásánál is teljesen egyetértek azzal, ami elhangzott, hogy ebbe a körbe bevonhatóak.

A következő kérdés a minisztérium megszüntetésére vonatkozott. Hogy jó ötlet-e vagy nem jó ötlet: tisztelt Bizottság, a vidékfejlesztési minisztérium az környezetvédelmi minisztérium is, vízgazdálkodási minisztérium is, és agrárminisztérium is, és így tovább. Én azt hiszem, hogy egy komplex tárca, és komplex problémamegoldásokban is gondolkozunk, épp úgy, ahogy a tisztelt bizottság tagjai, hiszen a környezetvédelmi bizottságot sem találom. Nyilván tágabb spektrumban gondolkoztak azok, akik ezt a megoldást választották, hogy fenntartható fejlődés bizottsága lett a tisztelt bizottság neve. Én azt hiszem, hogy jó irányba haladunk mindannyian.

Energiabiztonság, Paksi Atomerőmű vonatkozásában: azt hiszem, hogy ez egy elég komplex kérdés, a magyar energiafüggetlenség szempontjából is nagyon fontos. Van egy környezetbiztonsági oldala, az egészséges környezettel összefüggésben, egy klímabiztonsági oldal, CO₂, üvegházhatást előidéző gázok vonatkozásában, és egy energiabiztonsági oldala is, hiszen, ahogy említettem, a külső függőséget csökkentheti egy fejlesztés, de emellett persze a belső energiatermelő kapacitások bővítése, sokszínűsége is szükséges, vagy a megújuló arányát szükséges növelni. Tehát ebben az összefüggésben Paks bővítése vagy élettartam-hosszabbítása biztonsági, környezetvédelmi, gazdasági, pénzügyi kérdéseket is fölvet, ezeket kell összességében megvizsgálnunk, és semmilyen opciót sem szabad kizárni a jövőre nézve. Én ezt így látom.

További kérdés vonatkozott az arzénmentesítésre. Köszönöm a jó egészség kívánását, és jelzem, hogy Karcagon is vannak arzénmentesítési problémák, már másodjára, mert egyszer már sikerült mentesíteni az arzéntől a vízellátást, utána kiderült, hogy változtak a szabványok, és most újra ezen dolgozunk, hogy újra mentesítsük. A víz ugyanaz, tehát jó minőségű, korábban arzénes volt, most, mondom, neki kell újra fogni. Ez az Alföld nagy részén probléma. A víz vagy termálvíz, vasas, vagy pedig arzénes. Óriási költséggel lehet megoldani. Tehát itt a terepismereteim is megvannak, de azt hiszem, hogy hatalmas forrásokat kell erre csoportosítani.

A Vásárhelyi-terv, a csongrádi vízlépcső megépítése. Itt viták zajlanak körülötte, de azt hiszem, itt, a bizottságban is eltérő megítélésük van a tisztelt véleményformálóknak a vízlépcső építése ügyében.

A nemzeti parkokkal egyetértek, a nevelés terén hatalmas tartalékok vannak. Vannak ebben jó irányba tett lépések, és ezt támogatni is kell.

A környezetvédelmi iparral kapcsolatban: a jövő iparágának tekintem, nagy igény lesz rá, nagy szükség lesz rá. Biztosan eljön az az idő, amikor a környezetvédelmi civil szervezetek támogatásával, együttműködésével tud ez a terület erősödni, illetve kölcsönösen tudják egymást majd segíteni. A tárca részéről nagyon fontosnak tartom az együttműködést valamennyi civil szervezettel.

A Natura 2000 tapasztalatait hasznosítani kell. Igen, a pozitív és a negatív tapasztalatokat egyaránt szükséges hasznosítani.

Bartos Mónika kérdésével kapcsolatban. A kerékpározás olyan terület, amiben óriási lehetőség van, hogy a közlekedési állapotok is civilizáltabbak legyenek, és ne terheljük a környezetet. A feleséggel, gyerekeimmel már körbetekertem a Fertő-tavat és a Balatont is. Ez azért érdekes, mert ez a két legnagyobb összefüggő kerékpárútrendszer. Ugyanis most a kerékpárútrendszer kis darabokból áll, itt-ott-amott van 5-10 kilométer kerékpárút, egy részük már tönkrement. Amikor tavalyelőtt Velencébe - az Adriára - elmentünk a fiaimmal, letekertünk biciklivel és vissza, ami 2500 kilométer volt, és azon 100 kilométer kerékpárút volt. Nem biztos, hogy mindenki a távolsági túrázásra akarja az idejét fordítani, de azt hiszem, ez mutatja, hogy itt óriási teendők vannak. Nyilván ehhez a forrásokat is meg kell teremteni, illetve át kell irányítani. De ahogy elnézi az ember a mellékutak állapotát, járhatatlanok, az autópálya-rendszer némileg hasonló még a kerékpárutakhoz, hogy hézagok vannak közte, tehát itt sok teendőnk lesz.

Bödecs Barna képviselő úr kérdése: mindenképpen új szemlélettel szeretnénk közelíteni ezekhez a problémákhoz, gyakorlatias szemléletmóddal. Azt hiszem, nagyon fontos az elmélet, az elképzelések, de a rendelkezésre álló forrásokból minél több dolgot kell megvalósítanunk, minél takarékosabban kell velük bánnunk, akkor tudjuk a terület költségvetési pozícióját is egyébként erősíteni, ha az adott pénzeszközből több eredményt tudunk elérni, mint az eddigiek során.

Az erdészetekkel kapcsolatban: azt hiszem, az, hogy a jogi szabályozás és a hatósági rész idetartozik a tárcához, kellő garancia ahhoz, az erdészet sikeres fejlődési periódus előtt áll. Ebből a szempontból az, hogy az állami erdészeti cégek hol vannak, egy nagyon fontos, de mégis másodlagos elem, hiszen a magánerdészetek pedig a magánszférában vannak. Tehát azt hiszem, a jogi szabályozás, a keretek megteremtése, a támogatási rendszerek kialakítása az, ami ebből a szempontból döntő.

A profitérdekeltségénél az erdőknél: ezt érintetem. Itt különböző szakmai műhelyek küzdenek egymással. Abban, hogy erdőtelepítés-ütemezést, tulajdoni besorolást, tulajdoni ütemezést tudunk-e adni, tájékozódnom kell, hogy ez pontosan milyen szabályok alá esik, és hogy mi az, ami egyáltalán a tárca rendelkezésére áll. Eltérő tulajdonúak az erdők, nincs egy olyan egységes földnyilvántartás, ami naprakész lenne, tehát nem tudom, hogy itt képesek vagyunk-e az első adatszolgáltatásra egyáltalán. De biztos vagyok benne, hogy természetesen valamennyi szükséges adatot rendelkezésre tudunk bocsátani, ami nekünk is megvan.

A fa- és erdőállomány védelmében milyen együttműködés lehet a gazdasági tárcával? Én is aggasztónak tartom, hogy erőművi eltüzelésre kerül a fa jelentős része. Azt hiszem, ebben egyet tudunk érteni a gazdasági tárcával, és egyáltalán az egész kormányzati filozófia ezen a vonalon halad, hogy tartós, fenntartható növekedés, fejlődés szükséges, ami az értékekre, a táji, természeti környezetre is tekintettel van.

A bűnözés visszaszorításában van teendő bőven, a falopás ugyanolyan lopás, mint a többi, vissza kell szorítani. Az érintett lakosság bevonása az erdő ápolásába közmunka formájában, ez szerintem megoldható. Itt nem biztos, hogy egyébként az akar dolgozni, aki fát akar lopni, tehát itt... (*Derültség.*) Ezt is konkrétan meg kell vizsgálni, és a helyi önkormányzatok és erdészetek, illetve helyi cégek pontosan tudják, hogy ki kicsoda, és mire lehet számítani.

A közösségi közlekedés: azt hiszem, ebben nincs vita a leendő tártárcákkal, akár a nagyvárosi, akár a vasúti tömegközlekedésnél a zöld jelzés megadott, tehát ezzel nem lesz probléma. Az erdei vasutak, helyes-e, hogy a fakitermelés finanszírozza? Végül is erre épültek annak idején ezek az erdei vasutak, azt külön meg kell nézni, hogyha nem ebben a formában működik, akkor annak milyen hatása lesz. A vidéki vasutak újraindítását támogatom, így természetesen a 103-as vonal, a Karcag-Tiszafüred vonal újraindítását is.

A vízgazdálkodásnál az ártéri gazdálkodás esetében egyenként kell végigmenni ezeken az ártéri témákon, azt hiszem, ezt említettem, a vizes élőhelyeket úgyszintén maximálisan támogatom.

A Vásárhelyi-terv - Koncz Ferenc képviselő úr felvetése. Nyilván az egészet újra kell gondolni, és azt hiszem, itt megint kiemelendő, hogy a terv az egy dolog, a megvalósítását kell ütemezni, ahhoz kell rendelni a megfelelő forrásokat. Inkább óvatosabban bányunk a tervekkel, és többet valósítsunk meg belőlük, mint ami az elején ígérkezik. Ehhez komoly pénzügyi erőfeszítés, és nyilván EU-források bevonása is szükséges, de az árvíz- és belvízvédelem mindenképpen prioritásos téma.

Kepli képviselő úr kérdése: adminisztrációs terhek csökkenése. Teljesen egyetértek. Konkrétan milyen tervek vannak? Nekem az a meggyőződésem, hogy először egy ütemtervet állítunk fel a lehető leggyorsabban elvégzendő feladatokról, utána pedig egyenként és összefüggéseiben is át kell tekinteni a joganyagot, hogy hol lehet egyszerűsíteni. Az is hozzátartozik, hogy persze az élet bonyolult, bonyolultabb, mint 50 vagy 100 évvel ezelőtt.

Lehet, hogy nem is volt akkor még környezetvédelem, de az nem jó, hogy a magyar jogalkotás már túlbonyolította, és ilyen jogi torzszülöttek jöttek a világra, mint amilyenekről itt már volt is szó.

A környezetvédelmi hatóságok ellenőrzései. Részben erre vezethető vissza, a bonyolult eljárások az íróasztalhoz szögeznek az embereket, nehezen betarthatók, ellentmondásosak a szabályok és nyilván kell egy korrekt, de szigorú vezetői munka, irányítás is ahhoz, hogy ezek az ellenőrzések határfokukban javuljanak. Azt, hogy ehhez VPOP-szintű felügyeleti szervezet kell-e vagy sem, nem tudom, de azt hiszem, egyszerű jogszabályokat, fegyelmezett szervezettel akkor is fenn tudunk tartani, ha nincs egyenruha meg oldalfegyver meg más külön jogosítvány.

Állatvédelem. Az állatvédelemmel - mint egy állatvédő egyesület lelkes segítője, tagja - foglalkozom én is, Karcagon van egy ilyen kis egyesület. Az állatvédelemhez először is költségvetési források és megbízható jogszabályi háttér kell, de elsősorban úgy látom, hogy a költségvetési források azok, amelyek itt hiányoznak. Azon túl, hogy nyilván már nincs idő, ebbe a nagy területbe részletekbe menően belemenjek. Ezt a két problémát látom, és elrémisztő történeteknek vagyunk a szemtanúi. Úgy látom, a Btk. oldala már elég erős, mert most épp egy másfél éves ítéletet hallhattam az állatvédelemmel összefüggésben. Tehát ez külön egy olyan terület, amit át kell tekinteni.

Balaton-part, orvhalászat. Az orvhalászat olyan lopás, mint a többi, országosan nagy problémát jelent, és azt hiszem, itt üdvös lenne egy olyan elmozdulás, hogy ha a helyi önkormányzatok, helyi szervezetekből alakult közhasznú társaságok kapnának nagyobb lehetőséget. A Tisza-tónál egy ilyen kht. dolgozik, és az önkormányzatok a helyi lakosság nagy támogatását élvezik. Az, hogy most a halászati jog kinél legyen, hogyan legyen, mint legyen, külön tanulmányköteteket tölt meg. Azt hiszem, egyenként kell megvizsgálni minden egyes folyót, minden egyes partszakaszt, ahol halászati jogosultság van; a megkötött szerződéseket, azokat az előírásokat, amelyeket ezek tartalmazznak, egyenként kell sorra venni. Nem kis munka, de máshogy nem lehet előrehaladni. Van, ahol szükséges, hogy legyenek ilyen privát cégekkel kötött szerződések, és van, ahol jobb, ha az állam vagy az önkormányzatok vagy az ő társulásaik a halászati jog jogosultjai. Nyilván az egészet át kell nézni, itt szerződések, felmondási idők, határidők, stb. vannak.

A reptérépítési láz. Azt hiszem, ez szintén olyan kategória, hogy egyenként kell megvizsgálni minden repülőteret. Húsz évvel ezelőtt háromszor ennyi repülőtér volt - nagy részük katonai repülőtér -, Szentkirályszabadja nyilván kritikus történet, ott katonai gyakorlótér is volt, én is jártam ott annak idején. Tehát azt tudom mondani, hogy egyedileg kell megvizsgálni. Nyilván a helyi lakosság, a gazdasági élet szereplői, a környezet- és természetvédők érdekeit kell itt összehangolni, ez nem mindig sikerül. Ezért azt mondom, nagy körültekintéssel kell ezt a kérdést megvizsgálni.

Bodó Imre képviselő úr kérdésével kapcsolatban: a falugazdász hálózat erősítése mindenképpen szükséges. Ezt néha nem lehetett követni, hogy hova tartozik, ez már annyiszor változott, és ott is az eljárások egyszerűsítése kell, és erősíteni a hálózatot a jogszabályok egyszerűsítésével.

A csatornahálózatok tulajdonjoga. Igen, a külterületi belvízelvezető rendszerek tulajdonjoga egy külön misét megér, mert egy tollvonással került a nagy részük önkormányzati tulajdonba, más részük magántulajdonban van, van, ami még télesztulajdonban szerepel, és így tovább. Azt hiszem, hogy itt a vízgazdálkodási társulatok egész működését, a vonatkozó joganyagot végig kell gondolni és újraszabályozni azért, hogy tényleg rend legyen. Tíz éve dolgozom egy víztársulat ellenőrző bizottságában, szembesültem ezekkel a problémákkal. A víztársulatoknak legalább 50 százaléka nem igazán úgy dolgozik most, nem olyan a felépítése, amilyen kellene. Részben privatizálták a tevékenységeket. Ezt meg kell nézni külön.

Szeged vasúti hálózata. Ez egy nagyon érdekes kérdés. Amikor én utaztam egyszer a magyar oldalon lévő Nagylakra, akkor szembesültem azzal, hogy a temesvári vasútnak egy dupla töltésén egy sínen egy kis piros vonat ment éppen akkor, nem tudom, hogy ez most hogy áll. Itt látszik, hogy a trianoni határ elvágta azokat az ütéreket, amelyek a Dél-Alföldet összekötötték a Bánáttal, a Bánsággal. A gyálai, illetve a szabadkai vasútra ugyanez érvényes. Azt hiszem, hogy mindenképpen meg kell vizsgálni, nyilván két-, illetve háromoldalú tárgyalások kapcsán azt, hogy miként lehet újraéleszteni ezeket a vasutakat, és itt lehet-e modell egy olyan nyugaton már bevett gyakorlat, ahol lehet, hogy egyébként kis forgalommal induló, inkább teherforgalmat bonyolító vasútvonalaknál gyakorlatilag buszméretű szerelvények közlekednek, és meg is oldják azt a problémát, hogy melyik a jobb, a busz vagy a vonat. Ott olyan busz van, ami sínen megy. Azt hiszem, hogy a műszaki haladás ebből a szempontból üdvös, és ilyen lehetőségeket kell találni ezeknél a vidéki kis vasútvonalaknál is.

A következő dolog a megújuló energiaforrások, mint kitörési pont, a képviselő úr kérdése. Ezzel én is teljesen egyetértek. Hogy ezek melyek lehetnek? Tényleg egyre rövidebben próbálok válaszolni, hiszen az idő már eléggé szorít. Én azt hiszem, hogy a legnagyobb tömegű a mezőgazdasági melléktermék és az állattenyésztésben előforduló híg trágya, más melléktermékek ebben a tárcavonatkozásban. Ezeknek nyilván a biogáz, illetve közvetlen égetéses hasznosításánál én a helyi hasznosítást látom a legkifizetődőbbnek. Akkor vagyunk igazán hatékonyak, sokkal hatékonyabbak vagyunk, ha, mondjuk, komoly társadalmi rétegek, akár több százezer fő tér át vagy tér vissza ezeknek a hasznosítására, és, mondjuk, elégeti egy egyedi kazánban. Sokkal hatékonyabb, mintha, mondjuk, egy lakótelepet ellátó fűtőművet állítunk át ilyesmire, ami ellát ötven- vagy nyolcvanezer embert. A napenergiában és a földhőben is komoly tartalékok vannak, illetve a termásvíz másodlagos hasznosításában, ugyanakkor vannak olyan bio-energiahordozók, amelyeknél legalábbis kétséges, hogy mennyire gazdaságos vagy mennyire etikus a hasznosításuk.

A források megtalálása a CO₂-kereskedelemmel kapcsolatban, tervezünk-e célvizsgálatot? Igen, tervezünk.

Bányai Gábor képviselő úr kérdése, a homokhátsági téma, egymillió embert érint. Én azt hiszem, hogy ott már olyan mennyiségű tanulmány készült, hogy egyrészt lehetne csinálni egy tanulmányt a tanulmányok történetéről, meg kellene egy olyan tanulmány is, amely összegzi azt, hogy melyek azok a főbb döntési pontok, amelyeknél a döntéshozóknak igent vagy nemet kell mondani. Biztos, hogy van egyébként ilyen, és a helyi önkormányzatok, a megyék bevonásával ez megteremthető. Én azzal egyetértek, hogy ez egy kiemelt probléma, és megoldást kell rá találni.

Az Új Magyarország vidékfejlesztési program. Egyetértek azzal, hogy át kell tekinteni. Át fogjuk tekinteni, valamennyi részlemét felül fogjuk vizsgálni.

Hogy az EU-tól mennyi esélyünk van arra, hogy több pénzt szerezzünk, azt majd meglátjuk.

A parlagrafűtéma, mekkora összeg lesz rá. Át kell tekintenünk a rendelkezésre álló pénzügyi forrásokat. A közmunka ezen a téren bevethető, de megvan a hatósági szigor is, és itt most az önkormányzati ágazatra is mutatok, ha valamennyi szereplő eléggé szigorú lenne, nem megengedő, akkor ebben biztos, hogy előrébb lennénk. Néha saját kezűleg kell kiirtani a kertből a parlagrafűt. Amikor nálam feljött a tégláskertben, akkor odamentem, lekaszáltam, eltüntettem, megszüntettem a veszélyforrást. Ezt mindenkinek meg kell csinálni. Európa parlagrafűvel legfertőzöttebb területe vagyunk, és nem javul a helyzet.

Jogszabály módosítását tervezzük-e? Nyitottak vagyunk a bizottság részéről azokra a felvetésekre, amelyek a jogszabállyal kapcsolatosak. Át szeretném tekinteni ezt a kérdést is.

Az árvízvédelemmel kapcsolatos kérdés volt, de elnézést, azt nem tudtam pontosan leírni. Volt még egy kérdés az árvízvédelemmel kapcsolatban.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Annyi volt, hogy nagyon kevés pénzt tett félre az előző kormány, 1,1 milliárd forint évente, tehát a vakszerencsében bízott az elmúlt nyolc évben a kormányzat.

DR. FAZEKAS SÁNDOR vidékfejlesztési miniszterjelölt: Igen, ez teljesen egyértelmű. Van, amikor bejön a vakszerencse, van, amikor nem. Én azt hiszem, hogy az emberek életét, vagyontárgyait, a tájak sorsát nem lehet csak a szerencsére bízni. Ha egy-egy ilyen árvíz elszabadul, akkor az visz mindent, az viszi a védett természeti értéket is, meg azt is, amit az emberek egy élet munkájával összegyűjtöttek. Ne élje át senki azt, hogy egy árvíz milyen pusztítást tud okozni, és hogy milyen eltakarítási munka van utána. Én azt remélem, hogy ezeket a folyóvölgyeket sikerül úgy szabályozni, úgy rendbe tenni, hogy a védendő értékek is megmaradjanak, és az emberi élet, a vagyónbiztonság is meglegyen.

Ha a magyarság az 1848-49-es szabadságharc tragédiája után képes volt arra, hogy a folyamszabályozást elvégezze – az egy dolog, hogy ennek a megítélése milyen, de képes volt arra, hogy ezt elvégezze –, akkor biztos vagyok abban, nem lebecsülve ezt a felvidéki folyóövezetet, hogy ezt is meg tudjuk majd csinálni. Ez egy olyan nemzeti kérdés, amit meg kell oldani. Nem lehet az, hogy sorsára hagyunk vidékeket. Minden falura, minden városra, minden értékre, mindenkire szükség van azért, hogy ez az ország fönmaradjon és gyarapodjék.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a miniszterjelölt úrnak a válaszait.

Határozathozatal

Tekintve, hogy már negyed órával túlhaladtunk az előre jelzett időpontra, azt gondolom, hogy essünk túl a szavazáson. Tehát nyílt szavazás keretében kerül sor a miniszterjelölt úr kinevezésének támogatására.

Itt jelezném, hogy Józsa István képviselő úr megbízást adott Baracskai József képviselőnek, tehát helyette Baracskai képviselő úr két szavazattal fog, Turi-Kovács Béla alelnök úr pedig Nagy Andor alelnök urat bízta meg a helyettesítéssel, tehát 17 szavazat.

Kérem, hogy aki támogatja Fazekas Sándor miniszterjelölt urat a miniszteri megbízásban, az kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 12 szavazat. Ellenszavazat? *(Szavazás.)* 2 ellenszavazat. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 3. Bejelentem, hogy a bizottság 12 igen, 2 nem szavazattal és 3 tartózkodással támogatja a miniszterjelölt úr kinevezését. *(Taps.)*

Még egyszer köszönöm a miniszterjelölt úrnak a megjelenést, és jó munkát kívánunk.

Mielőtt a bizottság feloszlana, csak bejelentésként: megnéztük a jövő heti napirendet, délután egy órától szavazások vannak a plenáris ülésen, tehát az a javaslat, hogy délelőtt 10 órakor tartuk meg. Kedden délelőtt 10 órakor a Képviselői Irodaház I. emelet II. tárgyalótermében, de erről írásbeli meghívót fogunk küldeni. Akkor is ülés van, de csak vita. Aki nem tud jelen lenni, az a helyettesítéséről gondoskodjon.

Köszönöm szépen a megjelenésüket. Az ülést ezzel bezárom, és a bizottság tagjainak is jó munkát kívánok.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 19 perc)

Jávor Benedek
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Takács Aliz és Szoltsányi V. Katalin